

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/79/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414212445
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1414212445.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ondreja Krajča a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanej: K. Z., R.. XX.XX.XXXX, T. D. I. XX, D., zastúpenej: Slávičie údolie, o.z., so sídlom Ružinovská 14, Bratislava, IČO: 56 561 512, občianske združenie založené na ochranu spotrebiteľa, o zaplatenie 3.019,96 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 14. januára 2025, č.k. 11C/280/2015 - 840, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom uložil súd prvej inštancie žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.708,11 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.224,40 eur od 10.07.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.467,71 eur od 10.07.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 %.

2. Prvoinštančný súd poukázal na to, že v predmetnej veci v poradí prvým rozsudkom z 20.11.2018 podanú žalobu v celom rozsahu zamietol, avšak Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd, uznesením z 30.10.2019 predmetný rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch rozhodnutia odvolací súd k námietke žalobcu, že záver súdu prvej inštancie o tom, že sporné meradlo osadené na odbornom mieste žalovanej nemožno považovať za meradlo neregistrujúce, uviedol, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca v konaní svoje tvrdenie, že sporné meradlo bolo neregistrujúce síce nepreukázal výsledkami riadneho certifikovaného odborného merania ani znaleckým posudkom, avšak so zreteľom na skutkový stav, na overenie pravdivosti tohto tvrdenia žalobcu vykonanie ďalšieho dokazovania nebolo potrebné. Obsah predložených listinných dôkazov preukazuje, že dané meradlo až do jeho výmeny, nezaznamenávalo žiadnu spotrebu, a v spojitosti s obsahom výpovede žalovanej, ktorá potvrdila, že v predmetnom odbornom mieste sa temperovalo s pomocou plynu, (iný zdroj tepla nebol ňou tvrdný), nemožno logicky vyvodit' iný záver, než ten, že sporné meradlo nezaznamenávalo množstvo spotrebovaného plynu potrebného na výrobu tepla, teda, že išlo o meradlo neregistrujúce. Za daného stavu odvolací súd považuje za nadbytočné vyžadovať od žalobcu akékoľvek ďalšie dôkazy v podobe výsledkov certifikovaného merania či znaleckého posudku, nakoľko doposiaľ zistené skutočnosti neumožňujú prijať iný záver než ten, že tvrdenie žalobcu o neregistrujúcom meradle je pravdivé. Pokiaľ ide o výšku uplatnených nárokov odvolací súd uviedol, že je potrebné zo strany súdu ustáliť podľa

ktorej relevantnej všeobecne záväznej vyhlášky sa má postupovať, určiť výšku uplatneného nároku, ktorého právna kvalifikácia z hľadiska, či ide o odplatu za dodávku plynu alebo o náhradu škody zatiaľ tiež nebola jednoznačne súdom prvej inštancie ustálená. Vo vzťahu k zvyšným uplatneným nárokom odvolací súd poukázal, že okrem úrokov z omeškania si žalobca uplatnil aj poplatok za zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky plynu v sume 78,53 eur, ako aj náklady za upomienku v sume 3 eura; avšak tieto nároky s nárokom na odplatu za dodávku plynu s príslušenstvom nemajú žiadnu vecnú súvislosť a od jeho vzniku sú nezávislé. Pokiaľ ide o uplatnený poplatok za zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky plynu v sume 78,53 eur, a náklady za upomienku v sume 3 eurá, v tomto smere v žalobe zatiaľ absentuje jasné vymedzenie rozhodujúcich skutočností, na ktorých základe má súd tejto časti žalobe vyhovieť.

3. Po zrušení v poradí prvého rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie žalobca v doplnujúcom podaní z 21.05.2020, vo veci jeho nároku týkajúci sa odplaty za zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky plynu a nákladov za upomienku uviedol, že žalovanej fakturoval zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa, vrátane dopravy v sume 78,53 eur. Neoprávnený odber na odbernom mieste žalovanej spočíva v odbere zemného plynu pri nedodržiavaní platobných podmienok, nakoľko žalovaná nezaplatila vyúčtovaciu faktúru č. 7411177722 vystavenú 27.06.2013 a vyúčtovaciu faktúru č. 7411177723 vystavenú 27.06.2013. Zaplata týchto faktúr upomínal upomienkou č. 3130053162 z 11.09.2013, a pripojil tiež podací hárok z 13.09.2013 o odoslaní upomienky. Podľa predloženého Cenníka externých služieb a výkonov súvisiacich s dodávkou plynu účinného od 01.06.2013 účtuje/fakturuje odberateľ dodávateľovi za úkon zabezpečenia fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky plynu, vrátane dopravy pre koncového odberateľa z titulu neoprávneného odberu, zaplatiť odplatu vo výške 78,53 eur. Odplata súvisí s jej určením a požadovaním zo strany oprávnenej obchodnej spoločnosti SPP- distribúcia, a.s., ktorá v zmysle platného právneho poriadku, osobitne Zákona o energetike, vykonáva príslušné úkony prerušenia dodávky zemného plynu. Spoločnosť SPP- distribúcia, a.s. na tento úkon žalobcovi vystavila doklad, ktorým mu účtovala toto prerušenie dodávky zemného plynu. Žalobca tejto spoločnosti odplatu za prerušenie dodávky zemného plynu vo vzťahu k odbernému miestu žalovanej zaplatil, a následne požaduje odplatu od žalovanej. Poukázal na obchodné podmienky poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu kategórie domácnosť, účinných od 25.05.2013 žalobcu, Rozhodnutia úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 003/2013/-OP z 2.11.2012, vo veci schválenia návrhu obchodných podmienok s tým, že uvedený úrad ako jediný zákonom určený štátny orgán má vo svojej kompetencii schváliť a tým určiť obsah obchodných podmienok žalobcu, ktoré sa aplikujú na vzťah so žalovanou, na ust. § 17 ods. 3, § 64 ods. 2 písm. e), g), i) Zákona o energetike. K povinnosti upomínať žalovanú, zasielať upomienky, poukázal žalobca na § 17 ods. 13 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike: "Ak odberateľ elektriny v domácnosti alebo odberateľ plynu v domácnosti neuhradí preddavkovú alebo vyúčtovaciu faktúru, dodávateľ elektriny alebo plynu je povinný odberateľa elektriny v domácnosti alebo odberateľa plynu v domácnosti na tento stav upozorniť a určiť nový termín splatnosti záväzku, ktorý nesmie byť kratší ako 10 dní od upozornenia o neuhradení záväzku odberateľa elektriny v domácnosti alebo odberateľa plynu v domácnosti. Písomné upozornenie dodávateľa elektriny alebo dodávateľa plynu obsahuje aj poučenie o prerušení dodávky elektriny alebo dodávky plynu, ak odberateľ elektriny v domácnosti alebo odberateľ plynu v domácnosti nesplní svoj záväzok ani v dodatočnej lehote". Žalobca je zo zákona povinný odberateľa, v tomto prípade žalovanú, upomínať, čo v tomto konkrétnom prípade urobil. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by bol žalobca povinný znášať s tým spojené náklady, osobitne v situácii, kedy táto činnosť vyplýva len z porušenia povinnosti odberateľa plynu. Zo žiadneho cenového rozhodnutia nevyplýva, že by náklady na toto upomínanie boli súčasťou nejakej inej zložky, položky platenej žalovaným žalobcovi. Ďalej poukázal, že obchodné podmienky žalobcu nie sú jednostranne dané len žalobcom, naopak, tieto sú schvaľované a tým dané národným regulátorom, ktorý bol i za týmto účelom zriadený. Schvaľovanie obchodných podmienok žalobcu predstavuje vecnú reguláciu podľa § 13 ods. 2 písmeno m) Zákona o regulácii v sieťových odvetviach, ktorá je záväzná, kedy podľa Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky ako predkladateľa návrhu Zákona o regulácii v sieťových odvetviach z dôvodu transpozície takzvaného 3. energetického balíčka, pravidiel obsiahnuté v právnych aktoch energetického balíčka sú zamerané najmä na zlepšenie práv spotrebiteľov. K spôsobu stanovenia spotreby zemného plynu v rozhodnom období uviedol, že žalovaná, potom, čo zemný plyn spotrebovala, hoci mala pôvodne vystavené vyúčtovacie faktúry s nulovou spotrebou, keďže meradlo bolo zaseknuté, túto skutočnosť žalobcovi alebo vlastníkovi meradla neoznámila a opravy vyúčtovania sa nedomáhala. Žalovaná tak v plnej miere zodpovedá za to, že jej nebola spotreba meraná a následne fakturovaná na základe hodnôt spotreby zaznamenaných meradlom na jej odbernom mieste

a že muselo dôjsť k určeniu spotreby náhradným spôsobom. Jedinou oprávnenou a kvalifikovanou osobou je spoločnosťou SPP-distribúcia, a.s.. Žalovaná následne tento spôsob výpočtu namieta. Žalovaná bola povinná postupovať tak, aby nedošlo k poškodeniu meradla. Prítom sa jedná o odberné miesto nové, a pre poškodenie meradla nebol dôvod. Meradlo tu bolo nainštalované od 17.08.2007. Meradlo spotreby žalobcovi nepatrí, nevykonáva jeho odpočet, údržbu ani opravy. Ďalej podľa právnej úpravy nemôže žalobca fakturovať inú spotrebu, než ako je mu na tom ktorom odbernom mieste prevádzkovateľom distribučnej siete oznámená. Právna úprava predpokladá i možnosť, že distribútor nebude mať k dispozícii údaje namerané určeným meradlom. V takomto prípade má prevádzkovateľ distribučnej siete právo použiť typový diagram dodávky. V prípade použitia typového diagramu dodávky je spotreba vypočítaná náhradným spôsobom, kedy vstupmi sú denné koeficienty s prihliadnutím na denné priemerné vonkajšie teploty na Slovensku a iné referenčné obdobie na konkrétnom odbernom mieste. Podľa oznámenia prevádzkovateľa distribučnej siete, keďže posledný odpočet na meradle bol 18.06.2010 vo výške 409 m³, a meradlo nepočítalo stav, pristúpilo sa k odhadovanému stavu na základe budúcej spotreby po výmene zaseknutého meradla. Vstupná hodnota bola spotreba za obdobie po výmene zaseknutého meradla a to od 09.07.2012 do 14.05.2013, to je z 2804 m³. Táto spotreba bola zadaná do systému prevádzkovateľa distribučnej siete, ktorý ju prepočítal na základe denných údajov v zmysle TDD. Výsledkom bola koncová spotreba 6600 m³ ku dňu demontáže, to je z 08.07.2012 uvedený prepočítaný stav 6600 m³ na meradle, ku dňu 09.07.2012 je uvedený stav 1m³ na novom meradle č. 956321602196. Prepočtové hodnoty teda vykonal systém spoločnosti SPP-distribúcia, a.s. na základe posledného riadneho odpočtu pred demontážou 18.06.2010 a prvého riadneho odpočtu po demontáži, ktorý sa spätne použil pre odhad k dátumu demontáže. Podľa dohody medzi SPP - distribúcia, a.s. a Štátnej energetickej inšpekcie sa pristupovalo k opravám stavov neregistrujúcich meradiel len dva roky a dva mesiace dozadu. V tomto prípade od výmeny v roku 2012 stanovenej cez TDD 6600 m³ spätne cez SAP ISU zadávali spätne jednotlivé stavy výpočtu spotreby po 18.06.2010. V opravnej vyúčtovacej faktúre za obdobie od 19.06.2011 do 18.06.2012 je ku dňu 18.06.2012 uvedený opravený prepočítaný stav 6576 m³. Žalovanej sa potom stanovila suma TDD súčtom jednotlivých koeficientov v období od 19.06.2010 do 18.06.2011 a v období od 19.06.2011 do 18.06.2012. Žalobca v tomto poukazuje na predložený LOG z výpočtu stavu meradla k dátumu demontáže 08.07.2012 pre dané odberné miesto, poskytnutý spoločnosťou SPP-distribúcia, a.s.. Navrhol doplniť dokazovanie dopytom na spoločnosť SPP-distribúcia, a.s. ku stanovenia zistenia spotreby a jeho výpočtu.

4. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie po vyhodnotení vykonaných dôkazov preukázané, že dňa 07.03.2007 uzavreli žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako fyzická osoba účastník nepodnikateľ Zmluvu o dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti na odberné miesto P. Z., I. K. Č.. V. XXX, W. A., V. Č.. XXXXXXXXXXXX. Dňa 04.07.2012 bol spoločnosťou SPP- distribúcia, a.s., vystavený Montážny list meradla na odberné miesto žalovanej na adrese I. K., P. Z., I. K. XXX s tým, že bol zistený stav počítadla 409 m³, a odberateľ - žalovaná bola oboznámená o dopočte spotreby. Dňa 27.06.2013 vystavil žalobca pre žalovanú opravnú faktúru č. 7401177722 na sumu 1.366,67 eur za obdobie od 19.06.2010 do 18.06.2011, so splatnosťou 11.07.2013. Dňa 27.06.2013 vystavil žalobca pre žalovanú opravnú faktúru č. 7401177723 na sumu 1.566,78 eur za obdobie od 19.06.2011 do 18.06.2012, so splatnosťou 11.07.2013. Dňa 15.08.2013 vystavil žalobca pre žalovanú faktúru č. 4026002176 - Vyúčtovanie úroku z omeškania na sumu spolu 18,52 eur za faktúry č. 7401177722, č. 7401177723, č. 7401177822 (6,20 euro +7,20 eur + 5,12 eur), so splatnosťou 30.08.2013, za obdobie ku 31.07.2013. Žalovaná listom z 23.08.2013 Vec vyúčtovania úroku z omeškania č. 4026002176 žalobcovi oznámila, že 13.08.2013 jej prišla sms, že žalobca eviduje na jej meno dlh 4.465,74 eur. Uviedla, že obdržala len vyúčtovanie 7401177822 na sumu 1.397,29 eur, ktorý v najbližších dňoch uhradí. Žiadala ostatné doklady zaslať na mail, lebo tieto neobdržala, dostala len pokutu na neuhradenú faktúru. Ostatné čiastky sa jej netýkajú a žiada ich storno. Od mája do septembra 2012 zrušila odbery plynu na dvoch odberných miestach. Žalobca listom Námietka voči úrokom z omeškania z 06.09.2013 žalovanej oznámil, že mu bola doručená jej námietka voči úrokom z omeškania, že v prílohe e mailu jej zaslal duplikáty opravných faktúr a nakoľko pohľadávky neboli uhradené, zaslal žalovanej faktúru na úrokovú pohľadávku 18,52 eur. Dňa 11.09.2013 vystavil žalobca Upomienku - Výzva na zaplatenie pohľadávky s upozornením na prerušenie dodávky ZP pre žalovanú (na úhradu sumy 2.933,45 eur dátum splatnosti 11.07.2013) a vyúčtoval za upomienku sumu 3 eur, s dátumom splatnosti faktúry k 25.09.2013. Dňa 12.09.2013 vystavil žalobca pre žalovanú faktúru č. 4010008552 - Vyúčtovanie úroku z omeškania na sumu spolu 30,69 eur za faktúry č. 7401177722, č. 7401177723, č. 7401177822 (9,61 eur + 11.16 eur + 9,92 eur), so splatnosťou 26.09.2013 za obdobie ku 31.08.2013. Dňa 10.10.2013 vystavil žalobca pre žalovanú faktúru č. 5101699204 - Vyúčtovanie úroku z omeškania na sumu spolu

21,06 eur za faktúry č. 7401177722, č. 7401177723, č. 7401177822 (9,30 eur +10,80 eur +0,96 eur) so splatnosťou 24.10.2013 za obdobie ku 30.09.2013. Dňa 14.10.2013 vystavil žalobca pre žalovanú faktúru č. 610153376624 na sumu 78,53 eur za Zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky ZP z titulu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa vrátane dopravy, so splatnosťou k 28.10.2013. Žalobca listom z 08.11.2013 Potvrdenie o uplatnení reklamácie oznámil žalovanej, že jej reklamácia faktúr č. 7401177722, č. 7401177723, ktorá mu bola doručená 06.11.2013 bola zaevidovaná a o výsledku vybavenia reklamácie ju bude informovať. Listom z 20.11.2013 Reklamácia - vyjadrenie k reklamácií opravných faktúr, žalobca žalovanej oznámil zamietnutie reklamácie opravných faktúr s tým, že bola dopočítaná spotreba počas poruchy za obdobie od 19.06.2010 do 18.06.2012, opravné faktúry považuje za opodstatnené a trvá na nich. Žalovaná listom Vrátanie duplikátov faktúr z 16.12.2013 žalobcovi vrátila duplikáty opravných faktúr č. 7401177722, č.7 401177723 s tým, že originály jej neboli nikdy doručené. Namietala materiálny a právny dôvod ich vystavenia a následne aj bezdôvodnosť prerušenia dodávky plynu do odberného miesta. Žalovaná vo výsluchu ako strana sporu uviedla, že cca v r. 2012 dostala listy od žalobcu. Ona tam nebývala trvale, v r. 2012 odhlasovala odber plynu z dvoch odberných miest, potom sa spolu s dcérou, zaťom, a dieťaťom nasťahovala na odberné miesto Č. C.. A vtedy nastal aj odber zemného plynu. Nebolo jej zrejme, ako dospel žalobca k uplatneným sumám. Na otázky právneho zástupcu žalobcu uviedla, že dom postavila, trvale tam nik nebýval. Chodila tam sporadicky, určite sa tam temperovalo, niekedy tam prespala. V Čestného prehlásenia K. Z. U. XX.XX.XXXX I. B., Ž. C. A. I. K. XXX, P. Z. sa v r. 2007-2011 temperovalo pomocou elektrických konvektorov, ktoré boli umiestnené pozdĺž okien. V Čestnom prehlásení K. Z. z 18.07.2022 sa uvádza, že v dome I. K. XXX, P. Z. sa postupne sťahovali v priebehu II. polroka 2012. Na uvedenej adrese začala bývať žalovaná, neskôr sa tam nasťahovala dcéra I. E. I. K. S. a čerstvo narodeným synom D.. Z Čestného prehlásenia K.. I. E.V. z 14.11.2024 vyplýva, že menovaná spolu s manželom, maloletým synom na prelome júla a augusta 2012 sa nasťahovala do rodinného domu v P. Z., na B.. I. K. XXX, vo vlastníctve matky - žalovaná. Z písomného vysvetlenia spoločnosti SPP-distribúcia, a.s. z 04.10.2021, podaného na výzvu súdu prvej inštancie, vyplýva, že v danom prípade postupovali podľa Prevádzkového poriadku SPPD, ktorý schválil Úrad pre reguláciu sieťových odvetví z 15.02.2010 pod č. 0001/2010/P-PP a podľa Technických podmienok SPPD, ktorými sa určujú technické podmienky prístupu, pripojenia do distribučnej siete a prevádzkovania distribučnej siete, ktoré boli platné v danom období. Od r. 2008 až do demontáže meradla bola na odbernom mieste nulová spotreba, typový diagram spotreby nebolo možné použiť. Spotrebu za predmetné obdobie vypočítali z nasledujúcej spotreby novým meradlom po cca roku spotreby. K sadzbe DOMO3 uviedli, že ide o kategóriu odberateľov - domácnosti s vykurovaním plynom a domácnosti bez vykurovania plynom s odberom väčším alebo rovným ako 200 m³ ročne. Poukázal na to, že z písomného doplnujúceho vysvetlenia spoločnosti SPP-distribúcia, a.s. z 07.10.2022 na výzvu súdu, vyplýva, že v súvislosti s výpočtom množstva spotreby zemného plynu na odbernom mieste žalovanej, spoločnosť zrealizovala kontrolný výpočet. V rámci kontrolného výpočtu spotreby množstva zemného plynu bolo zistené, že na opravnej faktúre bol uvedený nesprávny údaj (spotreba za obdobie od 18.06.2010 do 18.06.2011 je 2.898 m³ a spotreba k je 3.307 m³ a spotreba od 19.06.2011 do 18.06.2012 je 2.929 m³. Kontaktnou osobou v súvislosti s odpočtami je S. X., vedúci odpočtov a opráv meradiel. K podaniu pripojili Kontrolný prepočet. Z výsluchu svedka X.. T. X., zamestnanca SPP - distribúcia, a.s., vyplynulo, že je zamestnaný na pozícii vedúci odpočtov a opráv meradiel. Predložil písomný výpočet odhadovanej ročnej spotreby zemného plynu. Uviedol, že pri výpočte spotreby sa opiera o Prevádzkový poriadok spoločnosti SPP-distribúcia, a.s. schválený úradom pre reguláciu sieťových odvetví. Jedná sa o odberné miesto zaradené v skupine domácnosť s vykurovaním nad 200 m³ ročne. Typový diagram dodávky hovorí o teplotných korekciách behom dní v roku, každý deň má iný koeficient. Nemali žiadny záznam, z ktorého by mohli vychádzať. Zaviedlo sa nové meradlo a v sledovaní bola spotreba od 09.07.2012 do 14.05.2013. K 14.05.2013 bol zistený stav 2.805 m³, do výpočtu sa zaradil údaj 2.804 m³, lebo sa odpočítal stav nového meradla 1 m³. Pri výpočte sa udáva súčet denných koeficientov. Pre dané odberné miesto sa vychádza podľa prevádzkového poriadku spotreba nad 180 dní až do 365 dní. Mali dodať stav meradla počítadla. Postupovali podľa vzorca, ktorý je daný, nameraná spotreba sa násobí koeficientom nadmorskej výšky pre danú obec, čo je 1,006 a súčtom koeficientov typového diagramu za dané obdobie. Nová odhadovaná ročná spotreba sa vypočíta ako podiel prepočítanej nameranej spotreby a sumy TDD za obdobie po výmene meradla, nová odhadovaná ročná spotreba je: 2.804 x 1,006/0,9662227-2.919,435 normo m³. Odhadovaná ročná spotreba sa použije pre výpočet odhadu k dátumu demontáže meradla, v období pred výmenou meradla je: 2.919,435 normo m³ x TDD za dva roky 2,092105610146316= 5.861,737 normo m³. Stav k dátumu demontáže sa určí tak, že sa k poslednému správne odpočtu pripočíta odhadovaná spotreba, ktorá sa upraví o koeficient nadmorskej výšky, t.j. 5.861,737 normo m³ / koeficient n.v. 1,006 = 5.827 m³. Vypočítaný stav k demontáži meradla je 5.827

m³ + 409 m³ ako posledný správny odpočet pred výmenou = 6.236 m³. V doplňujúcom výsluchu (na návrh zástupcu žalovanej), svedok X.. T. X., na otázku zástupcu žalovanej, či má vplyv počet osôb, ktoré tam bývali počas referenčného obdobia na stanovenie hodnoty dodaného plynu uviedol, uviedol: áno má to vplyv, distribuovaný plyn do odberného miesta, ak je tam vyšší počet ľudí, je predpoklad vyššej spotreby, závisí od nárokov odberateľov. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či pri požiadaní o vykonanie výpočtu sa zisťuje aj počet osôb žijúcich na danom odbernom mieste, svedok uviedol, že tento údaj do výpočtu nevstupuje, nie je možné zisťovať počet osôb na každom odbernom mieste. Na otázku, či existuje aj iný zákonný spôsob výpočtu spotreby v obdobných prípadoch svedok uviedol, že nie, využívajú len Prevádzkový poriadok schválený SPP-distribúcia, a.s. schválený úradom pre reguláciu sieťových odvetví a pridržiava sa hodnôt nameraných v danom období.

5. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil prvoinštančný súd po právnej stránke v prvom rade podľa § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 48 ods. 2 zák. č. 656/2004 Z.z.. Poukázal na to, že podľa Technických podmienok spoločnosti SPP-distribúcia, a.s., ktorými určuje technické podmienky prístupu, pripojenia do Distribučnej siete a prevádzkovania Distribučnej siete účinné od 01.11.2012, bod 5.1.3.6: Ak meradlo v dôsledku poruchy nezaznamenávalo prietok, alebo ak vplyv meradla na vykázané množstvo nemožno určiť, SPP-D vyhodnotí dodané množstvo plynu niektorým z nasledovných spôsobov: - za časové obdobie od poslednej kontroly meradla zo strany SPP-D s použitím nameraného množstva dodaného plynu za rovnaké obdobie predchádzajúceho roka, s prihliadnutím na zmeny v počte a prevádzke plynových spotrebičov, - podľa odberov zemného plynu pred a/alebo po poruche za obdobie dostatočne charakterizujúce spôsob odberu, - podľa údajov záložného meradla ak je v meracom mieste nainštalované a ak bolo počas poruchy hlavného meradla v prevádzke, - v prípade poruchy časti súboru meradiel, ak je to možné podľa dostupných spoľahlivých údajov nahradzujúcich údaje z chýbnej časti, - použitím typových diagramov dodávky. Predmetom konania je neuhradenie opravných faktúr vystavených žalobcom žalovanej, ktorých výšku si uplatňuje podľa žaloby vo výške 1.301,38 eur a 1.566,78 eur (pôvodne), a tiež príslušenstva - vyčísleného úroku z omeškania titulom odplaty, na zmluvnom základe, podľa uzavretej zmluvy o dodávke plynu medzi stranami sporu, a ďalej náklady žalobcu za upomienku a poplatok za prerušenie dodávky zemného plynu, nakoľko z dôvodu ich neuhradenia žalobca považoval odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. g) zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike za neoprávnený. Mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola platne uzavretá zmluva o dodávke plynu do odberného miesta Č. C., I. K. XXX, W. A., P. Z.. Uvedená zmluva svojim obsahom zodpovedá zmluve, tak ako je zmluvný vzťah vymedzený v § 48 a nasl. zák. č. 656/2004 Z.z. a v znení zák. č. 251/2012 Z.z.. Medzi stranami sporu vznikol záväzkovo právny vzťah. Na jej základe sa žalobca zaviazal dodať žalovanej zemný plyn za podmienok dojednaných v zmluve, v Obchodných podmienkach poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu, kategória pre domácnosť. Tým je v konaní daná aktívna vecná legitímácia žalobcu k uplatneniu jeho nárokov. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala platiť za dodávku zemného plynu v preddavkových faktúrach a vo vyúčtovacej faktúre, a je vo veci daná jej pasívna vecná legitímácia. Žalobca zmluvu o dodávke plynu uzatváral v postavení dodávateľa, nakoľko to vyplýva z predmetu jeho činnosti uvedeného vo výpise z obchodného registra. Žalovaná uzatvárala zmluvu ako fyzická osoba nepodnikateľ, v danom v postavení spotrebiteľa. Medzi stranami sa jedná o spotrebiteľský vzťah. V konaní nebolo sporné, že dodávanie zemného plynu do daného odberného miesta v období od 19.06.2010 do 18.06.2011 bolo predmetom vyúčtovacej faktúry č. 7448067722, splatnej 07.07.2011, ktorá bola žalovanou uhradená. V období od 19.06.2011 do 18.06.2012 bolo dodávanie zemného plynu do odberného miesta predmetom vyúčtovacej faktúry č. 7450095334 s preplatkom 5,99 eur, a následne žalobcom podľa jeho tvrdenia použitej na čiastočnú úhradu preddavkovej platby za opakované dodávky zemného plynu splatnej 17.09.2012, ktorá bola súčasťou nasledujúceho fakturačného obdobia od 19.06.2012 do 18.06.2013. V období od 19.06.2013 do 11.10.2013 žalobca vystavil za dodávku zemného plynu žalovanej vyúčtovaciu faktúru č. 7414818053, ktorej výsledok bol preplatok vo výške 65,29 eur a tento preplatok žalobca použil na poníženie zostatku z opravnej faktúry za obdobie od 19.06.2010 do 18.06.2011. Dňa 04.07.2012 došlo na danom odbernom mieste žalovanej spoločnosťou SPP-distribúcia, a.s. k výmene meradla z dôvodu, že toto nezaznamenávalo spotrebu. Na meradle bol k 31.12.2007, k 18.06.2008, k 18.06.2009 podľa listiny evidovaný totožný odpočet na 409 m³. Daná skutočnosť bola spoločnosťou SPP-distribúcia, a.s. (ako vlastníka meradla) podľa listiny - montážneho listu z 04.07.2012 vyhodnotená ako neregistrujúce meradlo s tým, že po výmene meradla bola žalovaná upovedomená o dopočte spotreby zemného plynu. Žalobca po výmene meradla následne pristúpil k vystaveniu dvoch opravných faktúr vyhotovených 27.06.2013, splatných 11.09.2013, vychádzajúcich na podklade údajov o dopočte, získaných od spoločnosti SPP-distribúcia, a.s. zo sledovaného obdobia od 18.06.2012 do 14.05.2013. Jednalo sa o

vystavenú opravnú faktúru z 27.06.2013 za obdobie od 19.06.2010 do 18.06.2011 vo výške 1.366,67 eur a opravnú faktúru z 27.06.2013 za obdobie od 19.06.2011 do 18.06.2012 vo výške 1.566,78 eur. Žalobca tvrdil, že obe opravné faktúry z 27.06.2013 zaslal žalovanej na miesto - korešpondenčná adresa I. XX, D., určené žalovanou v zmluve o dodávke plynu, a to obyčajnou poštovou zásielkou, ktoré faktúry žalovaná v lehote splatnosti podľa neho neuhradila. Z uvedeného dôvodu, vychádzajúc zo skutočností omeškania žalovanej s úhradou týchto opravných faktúr, žalobca podľa bodu 5.17 Obchodných podmienok vystavil pre žalovanú faktúry z 15.08.2013, 12.09.2013, 10.10.2013, ktorými si vyúčtoval úroky z omeškania, ktorých úhrady sa tiež domáha v konaní. Žalovaná vyúčtované úroky z omeškania neuhradila. Nakoľko žalovaná nereagovala úhradou vyfakturovaných súm z opravných faktúr, ani vyčíslených úrokov z omeškania, žalobca vystavil žalovanej upomienku a následne aj upozornenie, na možnosť prerušenia dodávky zemného plynu do odberného miesta. Dňa 09.10.2013 došlo k fyzickému prerušeniu, odpojeniu odberného miesta od dodávky zemného plynu. Vo veci boli sporné výška uplatneného nároku žalobcu na úhradu opravných faktúr, premlčanie pohľadávky žalobcu z prvej opravnej faktúry, podľa námietky premlčania vznesenou žalovanou v konaní, doručenie opravných faktúr žalovanej, ako i dôvodnosť nároku žalobcu na úhradu vyčísleného príslušenstva - úroku z omeškania žalobcom, nákladu za upomienku a poplatok za prerušenie dodávky plynu. Dodávanie zemného plynu do odberného miesta žalovanej v období od 19.06.2010 do 18.06.2012 bolo podľa názoru preukázané výsluchom žalovanej, ktorá v priebehu konania vo výsluchu ako strana sporu uviedla, že v dome nebývali, ale spotreba zemného plynu bola, v dome sa temperovalo; ďalej dodávanie zemného plynu do odberného miesta bolo preukázané vyúčtovacími faktúrami za obdobie od 19.06.2010 do 18.06.2012, ktorú vyúčtovaciu faktúru za obdobie od 19.06.2010 do 18.06.2011 žalovaná uhradila a výsledkom ďalšej vyúčtovacej faktúry za obdobie od 19.06.2011 do 18.06.2012 bol preplatok, pričom žalovaná tieto vyúčtovacie faktúry prevzala, a nereklamovala, že dodávanie zemného plynu do odberného miesta sa nerealizovalo. Žalovaná v priebehu konania v reinštančnom konaní predložila svoje čestné vyhlásenia z r. 2020 a z r. 2022 a čestné vyhlásenie od dcéry žalovanej z r. 2024. Z ich obsahu vyplýva, že sa žalovaná spolu s dcérou a jej rodinou do rodinného domu na danom odbernom mieste nasťahovali v druhej polovici roka 2012, ktorá skutočnosť podľa nej mala mať potom vplyv na spotrebu plynu v danom odbernom mieste; a ako novú skutočnosť na podporu svojej obrany k odberu/neodberu zemného plynu žalovaná uviedla, že v r. 2007 - 2011 sa v dome na temperovalo formou elektrických konvektorov, čím sponchybovala správnosť výpočtu spotreby plynu ustálenú distribútorom a jej následnú fakturáciu žalobcom vo výške uvedenej v opravných faktúrach z 27.06.2013. Žalobca považoval tieto žalovanou predložené dôkazy za účelové, s tým, žalovaná ich predložila dodatočne, pričom v konaní počas výsluchu ako strana, skutočností o vykurovaní elektrinou neuvádzala. Pri vyhodnotení týchto predložených dôkazov - čestné prehlásenia sa stotožnil so žalobcom a túto obranu žalovanej vyhodnotil ako účelovú. Jednak tieto skutočností boli žalovanej známe už od r. 2007 - 2011, a neuviedla ich vo svojej výpovedi, a tieto skutočností nekorešponujú ani s ostatnými vykonanými a aj žalovanou predloženými dôkazmi, napr. komunikácia žalovanej v rámci reklamácie vyúčtovania úrokov, reklamácie opravných faktúr ohľadom dodávania zemného plynu do odberného miesta. Žalovaná neuvádzala údaj o temperovaní odberného miesta elektrinou ako ťažiskovým druhom vykurovania, namiesto plynu. Odvolací súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že iný zdroj tepla nebol žalovanou tvrdný. Preto pri posudzovaní nároku žalobcu na tieto dôkazy ako dôvodné neprihliadol.

6. V nadväznosti na námietku premlčania vznesenú žalovanou, ktorú posúdil podľa § 100 ods. 1,2 a § 101 Občianskeho zákonníka, poukázal na to, že žalovaná vzniesla námietku premlčania voči prvej opravnej faktúre č. 7401177722 na čiastku 1.366,67 eur vo vzťahu k vyúčtovacej faktúre č. 7448067722 z 23.06.2011 za fakturačné obdobie 19.06.2010 do 18.06.2011, splatnej 07.07.2011. Poukázala, že žalobca mohol domnelé právo uplatniť v uvedenej lehote, kedy si žalobca uplatnil svoj čiastkový nárok až po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehote. Žalobca k námietke premlčania uviedol, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu si okrem iného uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.301,38 eur (po odpočítaní preplatku vo výške 65,29 eur), faktúra splatná 11.07.2013. Žalovaná zemný plyn spotrebovala. Hoci mala pôvodne vystavené vyúčtovacie faktúry s nulovou spotrebou, keďže meradlo na odbernom mieste žalovanej bolo zaseknuté, žalovaná túto skutočnosť ani žalobcovi, a ani vlastníkovi meradla neoznámila, a opravy vyúčtovania sa nedomáhala. Preto podľa žalobcu v plnej miere zodpovedá za to, že jej spotreba nebola meraná a následne fakturovaná na základe hodnôt spotreby zaznamenatej meradlom na jej odbernom mieste. Odberné miesto bolo nové a na poškodenie meradla nebol dôvod. Nakoľko splatnosť dokladu na sumu 1.301,38 eur bola 11.07.2013, a návrh na vydanie platobného rozkazu bol doručený súdu 14.07.2014 bol nárok uplatnený pred uplynutím premlčacej lehoty. V prípade, ak súd posúdi začiatok plynutia premlčacej doby s poukazaním na inú

skutočnosť, ako nastala platnosť najskoršieho uplatneného dokladu, k tomuto navrhol, aby na námietku premlčania žalovanej neprihliadol, keď táto je v rozpore s dobrými mravmi. V zmluve a v Obchodných podmienkach sa strany dohodli na splatnosti podľa čl. 5 Platobné a fakturačné podmienky dodávky plynu bodu 5.8 tak, že fakturačným obdobím je obdobie, za ktoré sa vykonáva vyúčtovanie odberu plynu. Odpočet plynu vykonáva PDS a na jeho základe vykonáva dodávateľ vyúčtovanie odberu plynu formou vystavenia vyúčtovacej faktúry za dodávku, a to najmenej jedenkrát ročne. Ak nemožno vykonať odpočet z dôvodu na strane odberateľa, vyúčtuje dodávateľ odber plynu podľa údajov v PDS, ktorý ich zistil na základe typového diagramu dodávky alebo spôsobom určeným v prevádzkovom poriadku alebo v technických podmienkach PDS. Prípadné rozdiely medzi množstvom medzi množstvom dodaného plynu určeným z typového diagramu dodávky alebo spôsobom určeným v prevádzkovom poriadku alebo technických podmienkach PDS a skutočným množstvom dodaného plynu zúčtuje dodávateľ odberateľovi v reklamačnom konaní podľa čl. 7 týchto OP. Podľa čl. 7 Reklamácie bod 7.4 OP V prípade, že výsledkom prešetrenia reklamácie je preplatok, resp. nedoplatok, povinná zmluvná strana realizuje úhradu v lehote splatnosti, uvedenej v opravnej faktúre, ktorá nepresiahne 30 dní. Okamih splatnosti práva na plnenie má rozhodujúci význam pre posúdenie, či a kedy nastáva zmena práva na nárok, teda okamih, kedy možno prvýkrát objektívne podať žalobu na súd, napríklad z dôvodu splatnosti dlhu. Za rozhodujúci okamih pre plynutie premlčacej doby súd považoval jednak okamih dodania zemného plynu v danom fakturačnom období od 19.06.2010 do 18.06.2011, a dohodu strán zmluvy na splatnosti záväzku - podľa vyúčtovacej faktúry, ktorá bola splatná 07.07.2011, ale vzhľadom výsledok reklamačného konania prihliadol v tejto súvislosti aj na ďalšiu skutočnosť, a to na dopočet odplaty za spotrebu zemného plynu, vyúčtovaný vo forme opravnej faktúry, splatnej 11.07.2013. Pre účely premlčania opravnej faktúry považoval za významný prvý objektívny okamih, kedy tak žalobca môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúci je potom deň bezprostredne nasledujúci po dni, kedy dlh vznikol a tým je deň nasledujúci po splatnosti opravnej faktúry. Žaloba bola podaná v 3 ročnej lehote na súd. Námietka premlčania preto nie je podľa názoru súdu prvej inštancie dôvodná.

7. V súvislosti s otázkou výšky uplatnenej sumy z opravných faktúr poukázal na to, že vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu bol žalobca vyzvaný na odstránenie nejasností týkajúcich sa zrozumiteľného výpočtu sumy uplatnenej titulom odplaty za dodávku plynu. Žalobca navrhol v tejto súvislosti doplnenie dokazovania súdom, dopytom na spoločnosť distribútora SPP-distribúcia, a.s., ktorá vykonáva odpočet spotreby plynu, z ktorého potom žalobca vychádza pri fakturácii. Doplnil preto dokazovanie zmysle uvedeného procesného návrhu, vykonaním dopytov na spoločnosť distribútora a následne tiež výsluchom svedka X.. X., zamestnanca spoločnosti SPP-distribúcia, a.s.. Z výsledkov vykonaného dokazovania v spojení s ostatnými dôkazmi potom pri rozhodovaní vo veci vychádzal. Výpoveď svedka X.. X. súd vyhodnotil ako dostatočnú, hodnovernú, vysvetľujúcu metodiku, spôsob výpočtu odhadovanej spotreby zemného plynu na danom odbernom mieste v dôsledku neregistrujúceho meradla, vychádzajúc z Prevádzkového poriadku spoločnosti distribútora a Technických podmienok spoločnosti SPP-distribúcia, a.s.. Žalobca v nadväznosti vyššie uvedené doplňujúce dôkazy, podaním z 23.08.2023 predložil súdu výpočet vychádzajúc zo spotreby zemného plynu za obdobie od 19.06.2010 do 18.06.2011 vo výške 1.289,69 eur (č.l. 693). Uviedol, že vychádzajúc z výsluchu svedka, ním vysvetlených údajov a podkladov žalobca vykonal prepočet a ustálil výšku odplaty ceny za dodávku zemného plynu na sumu 1.289,69 eur. V tomto výpočte, ako žalobca ozrejmil v podaní z 23.08.2023, svedok uviedol nižšiu spotrebu zemného plynu, ako žalobca pôvodne fakturoval a ako si ju uplatnil v konaní. Nakoľko svedok na pojednávaní 17.01.2023 uviedol nižšie množstvo spotrebovaného plynu ako to, ktoré bolo žalobcovi prevádzkovateľom distribučnej siete pôvodne oznámené, žalobca podaním z 23.08.2023 predložil ponížený výpočet celkovej sumy za dodávku zemného plynu, ktorá zohľadňuje túto nižšiu spotrebu, ako to svedok oznámil na pojednávaní. Po odpočítaní preplatku je výsledkom výpočtu cena za dodávku zemného plynu v sume 1.224,40 eur. Z takto vypočítanej sumy vychádzal, pričom žalovaná ju hodnoverne nespochybnila. Nakoľko uvedená suma nebola žalovanou doposiaľ uhradená, žalovanú na jej zaplatenie zaviazal.

8. Nestotožnil sa však s názorom žalobcu, že to bola žalovaná, ktorá skutočnosť neregistrujúceho meradla žalobcovi ani vlastníkovi meradla neoznámila, a opravy vyúčtovania sa nedomáhala, a preto podľa žalobcu v plnej miere zodpovedá za to, že jej spotreba nebola meraná a následne fakturovaná na základe hodnôt spotreby zaznamenananej meradlom na jej odbernom mieste. Je jednoznačné, že vlastníkom meradla je spoločnosť SPP-distribúcia, a.s., ktorá zodpovedá za stav svojho vlastníctva. Tvrdenie žalobcu, že žalovaná mala meradlo znehodnotiť, bolo len tvrdením žalobcu, bez bližšieho podloženia a preukázania tohto tvrdenia konkrétnymi dôkazmi, navyiac, keď žalovaná na danom

odbernom mieste trvale nebývala. Uvedený argument žalobca predniesol až v priebehu sporového konania. Stav neregistrujúceho meradla bol podľa žalobcom predloženého listinného dôkazu - prehľadu odpočtov meradla na danom odbernom mieste za obdobie od 17.08.2007 do 18.06.2010, bol teda zrejmy niekoľko rokov a objektívne bolo v možnostiach spoločnosti distribúcie ako vlastníka, pri zodpovednom výkone svojich povinností, danú skutočnosť nielen zistiť, ale aj zjednať nápravu. Nakoniec to bola nielen sama spoločnosť SPP - distribúcia a.s., ale aj žalobca, ktorý niekoľko vyúčtovacích období fakturoval cenu dodávky zemného plynu v odbernom mieste žalovanej vychádzajúc z daného nemenného údaju. Nebolo ničím preukázané, že by žalovaná zavinila nefunkčnosť meradla, starostlivosť oň bola ťažiskovo na mieste distribútora ako vlastníka meradla, pričom túto nemožno bez ďalšieho preniesť výlučne na žalovanú.

9. Pokiaľ ide o druhú opravnú faktúru za obdobie od 19.06.2011 do 18.06.2012, žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.566,78 eur, a po vykonanom prepočte podľa podania žalobcu z 23.08.2023 ustálil cenu za dodávku po odrátaní preddavkových platieb a pripočítaní preplatku na sumu 1.467,71 eur. Z takto ustálenej sumy vychádzal, žalovaná ju hodnoverne nespochybnila a žalovanej uložil povinnosť uhradiť sumu 1.467,71 eur, tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Tento nárok žalobcu titulom opravných faktúr posúdil ako odplatu za dodávku plynu a nie ako náhradu škody. Zdôraznil, že v tomto prípade nejde o zmenu žaloby v spotrebiteľskej veci podľa § 294 C.s.p., pretože žalobca v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu iba vykonal odstránenie nejasností vo výpočte, a po vykonanom dokazovaní vypočítal sumy uplatnené titulom odplaty za dodávku plynu, ktoré sú nižšie, čo nie je v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, pričom rozhodnutie v zostávajúcej, prevyšujúcej časti žalobou uplatnenej sumy, ponechal na rozhodnutie súdu. Spolu sa jedná o odplatu: 1.224,40 eur + 1.467,71 eur = 2.692,11 eur. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

10. K otázke doručenia opravných faktúr súd prvej inštancie poukázal na to, že podľa čl. 5 Platobné a fakturačné podmienky dodávky plynu, bod 5.1 Odberateľ má právo na výber nediskriminačnej formy a spôsobu platenia za dodávku plynu formou a spôsobom zmluvne dohodnutými s dodávateľom. Podľa čl. 5 Platobné a fakturačné podmienky dodávky plynu, bod 5.19, po predchádzajúcej akceptácii elektronického doručovania odberateľom má dodávateľ právo sprístupňovať alebo doručovať písomnosti vrátane faktúry elektronickou formou, a to na e-mailovú adresu určenú odberateľom pri akceptácii elektronického doručovania. Akceptáciou odberateľ vyhlasuje, že súhlasil s podmienkami poskytovania služieb súvisiacich s elektronickým sprístupňovaním alebo doručovaním. Faktúra doručená elektronicky sa v zmysle § 75 ods. 6 zák. č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov považuje za daňový doklad a teda je plnohodnotnou náhradou faktúry v papierovej forme. Podľa čl. 11 Doručovanie bod 11.1 Písomnosti, ktoré dodávateľ zasiela prostredníctvom pošty ako doporučenú zásielku alebo zásielku s doručenkou, sa na účely zmluvy považujú za doručené odberateľovi aj vtedy, ak: - odberateľ odoprel prijať zásielku, - zásielka nebola vyzdvihnutá v určenej odbernej lehote, - nebolo možné odberateľa na adrese uvedenej v zmluve zistiť, a preto doručenie nie je možné. V uvedených prípadoch sa zásielka považuje za doručenú tretí deň od uloženia zásielky na poštu. Podľa čl. 11 Doručovanie bodu 11.2 Písomnosti doručované odberateľom prostredníctvom faxu alebo e-mailovej správy alebo na e-mailovú adresu dodávateľa sa považujú za doručené prijatím správy. Písomnosti doručované dodávateľom vrátane faktúr elektronickou formou sa považujú za doručené okamihom odoslania e-mailovej správy zo strany dodávateľa na elektronickú adresu adresáta. Písomnosti doručované dodávateľom formou ich sprístupnenia sa považujú za doručené okamihom ich sprístupnenia. Podľa čl. 11 Doručovanie bodu 11.3 Odberateľ je povinný dodávateľovi oznámiť zmenu ako poštovej, tak i elektronickej adresy na doručovanie. Do doby doručenia oznámenia o zmene adresy je dodávateľ oprávnený odosielať písomnosti na poslednú známu adresu odberateľa. Žalobca uviedol, že originály opravných dokladov boli žalovanej zaslané poštou na adresu I. XX, D., ktorú uvádzala ako korešpondenčnú adresu v zmluvnej dokumentácii. Tieto opravné doklady jej boli prvotne zaslané ako obyčajné listové zásielky. Podľa platného právneho poriadku žalobcovi nevyplýva povinnosť zasielať originály vyúčtovacích dokladov doporučene poštovou zásielkou. Následne žalobca, na základe požiadavky žalovanej, jej duplikáty opravných dokladov zaslal e-mailom, aj poštovou zásielkou. Žalovaná pritom listom 30.08.2013 podala námietky voči vystaveným úrokom z omeškania. Aj toto preukazuje tvrdenie žalobcu, že vystavené doklady žalovanej boli doručené, pretože v prípade, ak by jej vystavené doklady doručené neboli, nereagovala by voči námietkam žalobcu. Žalobca následne listom zo 06.09.2013 žalovanej odpovedal (k podanej námietke žalovanej voči úrokom z omeškania), a zároveň žalovanej zaslal opätovne duplikáty opravných dokladov. Táto zásielka sa žalobcovi vrátila z dôvodu adresát neznámy. Pre úplnosť žalobca uviedol, že žalobca listom zo 14.05.2014 reagoval žalovanej

ohľadom vrátenia duplikátov faktúr, a aj táto zásielka sa žalobcovi vrátila z dôvodu adresát neznámy. Žalovaná doručenie originálov opravných faktúr od počiatku popierala, doručenie ich duplikátov nemala za riadne a účinné z dôvodu, že sa jednalo o doručenie bez zaručeného elektrického podpisu. Z obsahu spisu a predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie zistil, že žalovaná listom označenom ako Vyúčtovanie úroku z omeškania z 23.08.2013 žalobcovi oznámila, že 13.08.2013 jej došla SMS o evidencii dlhu vo výške 4.465,74 eur, pričom pracovníčka jej oznámila telefonicky, že sa jedná o nedoplatky za minulé obdobie a obdobia ďalších rokov. Nakoľko obdržala len vyúčtovanie na sumu 1.397,29 eur, požiadala o.i. aby ostatné doklady jej zaslali na mail, a tieto k dnešnému dňu neobdržala. Ostatné čiastky z penalizácie sa jej netýkajú, originály faktúr nikdy neobdržala. Žalobca listom Námietka voči úrokom z omeškania zo 06.09.2013, (k listu žalovanej doručenom mu 30.08.2013), žalovanej oznámil, že na základe požiadavky z 16.08.2013 jej zaslal 19.08.2013 v prílohe mailu duplikáty opravných faktúr - opravná faktúra č. 7400077722 za obdobie od 19.06.200-18.06.2011 nedoplatok 1.366,67 eur a opravná faktúra č. 7401177723 za obdobie 19.06.2011-18.06.2012 za nedoplatok 4.566,78 eur, a nakoľko tieto neboli uhradené v lehote splatnosti, bola žalovanej zaslaná faktúra - úroková pohľadávka vo výške 18.52 eur. V prílohe listu žalovanej opakovane zaslali i duplikát faktúr č. 7401177722 a č. 7401177723 s tým, že evidujú pohľadávky po lehote splatnosti 2.951,97 eur. List bol žalovanej zaslaný doporučené s tým, že adresát je neznámy k 13.09.2013. Žalovaná vo vyjadrení trvala na tom, že originály jej nikdy neboli doručené, že duplikáty jej boli zaslané elektronicky bez zaručeného elektrického podpisu. Následne žalovaná reklamovala opravné faktúry u žalobcu, čo žalobca potvrdil listom Potvrdenie o uplatnení reklamácie z 08.11.2013 a listom Reklamácia, úhrada nemajetkovej ujmy - vyjadrenie z 20.11.2013, ktorým ju informoval o vybavení reklamácie. Žalovaná vrátila žalobcovi duplikáty opravných faktúr č. 7401177722 a č. 7401177723 listom z 16.12.2013, pričom stále trvala na tom, že originály faktúr jej nikdy neboli doručené. Po vyhodnotení vyššie uvedené uzavrel, že v konaní nebolo preukázané, že žalovanej boli opravné faktúry č. 7401177722 a č. 7401177723 (originály), zasielané žalobcom poštou najskôr ako obyčajnou listovou zásielkou, doručené. Žalobca na uvedené nepredložil žiadny priamy dôkaz, pričom žalovaná uvedené doručenie poprela v konaní, aj v komunikácii pred podaním žaloby. Z výsledkov vykonaného dokazovania vychádza, že medzi stranami bola dojednaná forma zasielania faktúr v papierovej forme, a nie elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom. Pokiaľ teda žalobca následne zaslal žalovanej duplikát opravných faktúr na e-mail, v súvislosti s SMS komunikáciou žalovanej voči faktúre žalobcu s Vyúčtovaním úrokov z omeškania, nemožno takéto zaslanie považovať za riadne doručenie opravných faktúr. Z pohľadu žalovanej sa jednalo len o informáciu. Žalovaná si nedojednala doručovanie faktúr elektronicky, žalobca uvedené ani netvrdil, a uvedenému spôsobu doručenia nenasvedčuje ani postup samotného žalobcu, keď vyúčtovacie faktúry pred, a aj po vystavení opravných faktúr, realizoval len v papierovej forme. Akceptácia žalovanej s elektronickým doručovaním podľa bodu 5.19 nebola preukázaná. Preto žalobcom tvrdené doručenie opravných faktúr formou duplikátov v e-maile, nepovažuje za riadne doručenie opravnej faktúry. Následne žalobca zaslal žalovanej duplikáty opravnej faktúry listovou doporučenou zásielkou z 06.09.2013, táto zásielka sa však žalobcovi vrátila z adresy bydliska žalovanej ako nedoručená, s poznámkou neznámy k 13.09.2013; čo opäť znamená, že nedošlo k riadnemu doručeniu opravnej faktúry žalovanej na uvedenej adrese. Doručenie opravných faktúr žalovanej mal preukázané až v priebehu konania, a to doručením žaloby s prílohami, kde prílohou boli o.i. aj duplikáty opravných faktúr v listinnej forme. Pokiaľ duplikát opravnej faktúry spĺňa všetky náležitosti faktúry podľa zákona o účtovníctve, v tom prípade jeho riadne doručenie, podľa názoru súdu, nahrádza doručenie ako originál opravnej faktúry. Podľa čl. 5. Platobné a fakturačné podmienky dodávky plynu bodu 5.17 Ak je odberateľ v omeškani s úhradou akejkoľvek splatnej pohľadávky dodávateľa podľa týchto OP, resp. zmluvy, je odberateľ ako dlžník povinný zaplatiť dodávateľovi ako veriteľovi úrok z omeškania, a to vo výške stanovenej príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú sumu 18,52 eur, uvedená suma predstavuje výpočet úroku z omeškania podľa faktúry žalobcu č. 4026002176 z 15.08.2013 splatná 30.08.2013, nasledovne: od 12.07.2013 do 31.07.2013 - omeškanie 20 dní zo sumy 1.366,67 - celkovo 6,20 eur (opravná faktúra č. 7401177722 splatná 11.07.2013); ďalej od 12.07.2013 do 31.07.2013 - omeškanie 20 dní zo sumy 1.566,78 eur - celkovo 7,20 eur (opravná faktúra č. 7401177723 splatná 11.07.2013); od 16.07.2013 do 31.07.2013 - omeškanie 13 dní zo sumy 1.397,29 eur - celkovo 5,12 eur (vyúčtovacia faktúra č. 7401177822 splatná 15.07.2013). Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že 30.08.2013 bol žalobcovi doručený jej list z 23.08.2013-Reklamácia nedoručenia opravných faktúr, a požiadala o zrušenie opravných faktúr, aj storno faktúry s vyúčtovaním úroku z omeškania. Zároveň žalovaná potvrdila, že vyúčtovacia faktúra č. 7401177822 za obdobie od 19.06.2012 do 18.06.2013 z 01.07.2013 na sumu 1.397,29 eur, splatná 15.07.2013, bola žalovanej doručená a ňou uhradená z 02.09.2013. To znamená, že pokiaľ táto faktúra bola uhradená žalovanou

z 02.09.2013, keď lehota jej splatnosti faktúry bola 15.07.2013, je nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania v danej časti a to vo výške 5,12 eur dôvodný. Preto uvedenú sumu 5,12 eur žalobcovi priznal. V ostatnej časti, kde žalobca nepreukázal doručenie opravných faktúr z 13.07.2013 žalovanej, na základe ktorých si vyúčtoval úroky z omeškania o výške 6,20 eur a 7,20 eur podanú žalobu zamietol. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú sumu 30,69 eur, uvedená suma predstavuje výpočet úroku z omeškania podľa faktúry č. 4010008552 zo dňa 12.09.2013 splatná 26.09.2013, nasledovne: od 01.08.2013 do 31.08.2013 - omeškanie 31 dní zo sumy 1.366,67 - celkovo 9,61 eur (opravná faktúra č. 7401177722 splatná 11.07.2013); ďalej od 01.08.2013 do 31.08.2013 - omeškanie 31 dní zo sumy 1.566,78 eur - celkovo 11,16 eur (opravná faktúra č. 7401177723 splatná 11.07.2013); ďalej od 01.08.2013 do 31.08.2013 - omeškanie 31 dní zo sumy 1.397,29 eur - celkovo 9,92 eur (vyúčtovacia faktúra č. 7401177822 splatná 15.07.2013). Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že 30.08.2013 bol žalobcovi doručený jej list z 23.08.2013- reklamácia nedoručenia opravných faktúr, a požiadala o zrušenie opravných faktúr, aj storno faktúry s vyúčtovaním úroku z omeškania. Zároveň žalovaná potvrdila, že vyúčtovacia faktúra č. 7401177822 za obdobie od 19.06.2012 do 18.06.2013 z 01.07.2013 na sumu 1.397,29 eur splatná 15.07.2013 bola žalovanej doručená a uhradená z 02.09.2013. To znamená, že pokiaľ táto faktúra bola uhradená žalovanou z 02.09.2013, keď lehota splatnosti faktúry bola 15.07.2013, je nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania v danej časti a to vo výške 9,92 eur dôvodný. Uvedenú sumu preto žalobcovi priznal. V ostatnej časti, kde žalobca nepreukázal doručenie opravných faktúr splatných 11.07.2013 žalovanej, na základe ktorých si vyúčtoval úrok z omeškania vo výške 9,61 eur a 11,16 eur, žalobu zamietol. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú sumu 21,06 eur, uvedená suma predstavuje výpočet úroku z omeškania podľa faktúry č. 4019003778 zo dňa 10.10.2013 splatná 24.10.2013, nasledovne: od 01.09.2013 do 30.09.2013 - omeškanie 30 dní zo sumy 1.366,67 - celkovo 9,30 eur (opravná faktúra č. 7401177722 splatná 11.07.2013); ďalej od 01.09.2013 do 30.09.2013 - omeškanie 30 dní zo sumy 1.566,78 eur - celkovo 10,80 eur (opravná faktúra č. 7401177723 splatná 11.07.2013); ďalej od 01.09.2013 do 03.09.2013 - omeškanie 3 dni zo sumy 1.397,29 eur - celkovo 0,96 eur (vyúčtovacia faktúra č. 7401177822). Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že 30.08.2013 bol žalobcovi doručený jej list z 23.08.2013- reklamácia nedoručenia opravných faktúr, a požiadala o zrušenie opravných faktúr, aj storno faktúry s vyúčtovaním úroku z omeškania. Zároveň žalovaná potvrdila, že vyúčtovacia faktúra č. 7401177822 za obdobie od 19.06.2012 do 18.06.2013 z 01.07.2013 na sumu 1.397,29 eur splatná 15.07.2013 bola žalovanej doručená a uhradená z 02.09.2013. To znamená, že pokiaľ táto faktúra bola uhradená žalovanou z 02.09.2013, keď lehota splatnosti faktúry bola 15.07.2013, je nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania v danej časti a to vo výške 0,96 eur dôvodný. Túto sumu preto žalobcovi priznal a v ostatnej časti, kde žalobca nepreukázal doručenie opravných faktúr splatných 11.07.2013 žalovanej, na základe ktorých si vyúčtoval úrok z omeškania vo výške 9,30 eur a 10,80 eur, žalobu zamietol. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú sumu 3 eur podľa faktúry č. 3130053162 z 11.09.2013 splatná 25.09.2013, táto predstavuje náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky. Žalobca podľa § 17 ods. 13 zák. č. 251/2012 Z.z. v Upomienke žalovanú upozornil, že podľa jeho účtovných záznamov eviduje voči žalovanej nižšie neuhradené pohľadávky po lehote splatnosti za dodávky zemného plynu, ktoré žiada v náhradnom termíne uhradiť do 14 dní odo vystavenia upomienky - výzvy na zaplatenie. Jedná sa o zmluvný účet č. 6101537624 na sumu neuhradeného nedoplatku 2.933,45 eur s dátumom splatnosti 11.07.2013 (opravné faktúry) a súčasne si žalobca účtuje aj náklady upomienky 3 eur. Žalovanej však neboli originály opravných faktúr splatných 11.07.2013 žalobcom riadne doručené a k dátumu 12.07.2013 sa žalovaná potom nemohla dostať do omeškania s plnením dlhu vyplývajúceho z opravných faktúr žalobcu. Zaslanie upomienky z 11.09.2013 bez toho, aby mal žalobca jednoznačne preukázané riadne doručenie opravných faktúr považoval za predčasné a nedôvodné, a preto žalobcovi náklady na upomienku vo výške 3 eur nepriznal a žalobu v danej časti zamietol. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú sumu 78,53 eur podľa faktúry žalobcu č. 4900069969 z 14.10.2013 splatnú 28.10.2013, žalobca si uplatnil daný nárok podľa zák. č. 251/2012 Z.z., platných zmluvných podmienok a cenníka ako odplatu za zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky plynu. Žalobca uviedol, že danou faktúrou žalobca žalovanej fakturoval zabezpečenie fyzického prerušenia/ obmedzenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu pre koncového odberateľa, vrátane dopravy v sume 78,53 eur. K fyzickému prerušeniu dodávky zemného plynu došlo k 09.10.2013. Neoprávnený odber na odbornom mieste žalovanej podľa žalobcu spočíva v odbere zemného plynu pri nedodržiavaní platobných podmienok, nakoľko žalovaná nezaplatila vyúčtovaciu faktúru č. 7411177722 vystavenú 27.06.2013 a vyúčtovaciu faktúru č. 7411177723 vystavenú 27.06.2013, splatné 11.07.2013. Žalobca zaplatenie týchto faktúr upomínal upomienkou č. 3130053162 z 11.09.2013 a pripojil tiež podací hárok z 13.09.2013 o odoslaní upomienky. Uviedol, že žalobca túto sumu zaplatil a má preto nárok na jej úhradu od žalovanej. Vystaveniu faktúry predchádzalo fyzické prerušenie dávky zemného

plynu žalovanej z titulu neoprávneného odberu. Doklad o úhrade uvedenej sumy žalobcom nepredložil. Žalovaná s úhradou uvedenej sumy nesúhlasila. Poukázala na bod 5.16 Obchodných podmienok poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu kategórie domácnosť, kde za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok sa považuje omeškanie odberateľa s úhradou platby za opakovanú dodávku plynu alebo nedoplatku z vyúčtovacej faktúry. Uviedla, že žalovaná uhradila riadne a včas všetky platby za opakované dodávky plynu a nedoplatky z vyúčtovacích faktúr. Omeškanie s úhradou opravnej faktúry nie je podľa nej medzi zmluvne dohodnutými obchodnými podmienkami, a to aj pokiaľ bola táto faktúra riadne vecne a právne vystavená. Podľa čl. 5. Platobné a fakturačné podmienky dodávky plynu bod 5.14 Akúkoľvek inú pohľadávku voči druhej zmluvnej strane okrem vyúčtovacej faktúry za dodávku plynu a platby za opakovanú dodávku plynu, je oprávnená strana povinná uplatniť písomnou formou, pričom takto uplatnená pohľadávka bude splatná do 14 dní odo dňa jej vystavenia. Podľa čl. 5. Platobné a fakturačné podmienky dodávky plynu bodu 5.16 Omeškanie odberateľa s úhradou platby za opakovanú dodávku plynu alebo nedoplatku z vyúčtovacej faktúry sa považuje za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, a teda za neoprávnený odber v zmysle príslušných ustanovení zákona o energetike. Ak odberateľ neuhradí sumu za opakovanú dodávku plynu alebo vyúčtovaciu faktúru za dodávku plynu v stanovenej výške a lehote splatnosti, dodávateľ je oprávnený prerušiť alebo obmedziť dodávku plynu a požiadať PDS o prerušenie alebo obmedzenie distribúcie plynu do OM odberateľa, a to za predpokladu, že márne uplynula dodatočná 10 dňová lehota, ktorú poskytol dodávateľ odberateľovi v písomnom upozornení. Na základe uvedeného, keď nebolo preukázané riadne doručenie opravnej faktúry žalovanej a s poukazom aj na znenie bodu 5.14 a 5.16 obchodných podmienok, bol súd prvej inštancie názoru, že omeškanie s úhradou opravnej faktúry nemožno považovať za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, a teda za neoprávnený odber v zmysle príslušných ustanovení zákona a za oprávnenie k prerušeniu, resp. obmedzeniu dodávky plynu a distribútorom do odberného miesta. Stotožnil sa s náhľadom žalovanej, že podľa znenia vyššie cit. obchodných podmienok, sa považuje za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, a teda za neoprávnený odber v zmysle príslušných ustanovení zákona o energetike, len, ak odberateľ neuhradí sumu za opakovanú dodávku plynu alebo vyúčtovaciu faktúru za dodávku plynu v stanovenej výške a lehote splatnosti. Uvedené sa nevzťahuje na opravnú faktúru. Pokiaľ k uvedenému prerušeniu dodávky fyzicky došlo a žalobca si vyúčtoval náklady faktúrou 78,53 eur, nepovažoval to za dôvodné a tento náklad žalobcovi nepriznal a žalobu v danej časti zamietol. Žalovanej preto uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu celkom: 1.224,40 eur + 1.467,71 eur + 5,12 eur + 9,92 eur + 0,96 eur = 2.708,11 eur a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Žalovaná sa s úhradou svojho záväzku v časti istiny zo sumy z opravnej faktúry dostala do omeškania a to dňom nasledujúcim po doručení žaloby, t.j. 10.07.2015. Žaloba jej bola doručená 09.07.2015. Podľa § 121 ods. 3 OZ v spojení s § 517 ods. 1, 2 OZ jej preto uložil zaplatiť aj príslušenstvo pohľadávky - úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z istiny 1.224,40 eur od 10.07.2015 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z istiny 1.467,71 eur od 10.07.2015 do zaplatenia. Vzťah medzi stranami sporu vznikol pred 01.02.2013. Vzhľadom na uvedené aplikoval ust. § 10c nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ust. občianskeho zákonníka platného a účinného do 31.01.2013. Výška úrokov z omeškania bola v relevantnom období 8,5 % ročne vo vzťahu k sumám podľa opravných faktúr; a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 2 C.s.p. podľa čiastočného úspechu. Žalobca v konaní uplatnil na zaplatenie istinu vo výške 3.019,96 eur, čo predstavuje 100% nároku. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.708,11 eur, čo je cca 89% nároku. Úspech žalobcu je 89 % (čo je zároveň neúspech žalovanej), neúspech žalobcu je 11% (čo je zároveň úspech žalovanej). Celkový úspech žalobcu je : 89% - 11% = 78%. Preto priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 %.

11. Proti tomuto rozsudku podala do vyhovujúceho výroku vo veci samej v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade namietla, že súd prvej inštancie si voči nej nespĺnil poučovaciu povinnosť podľa § 292 C.s.p. a takýmto nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vytkla súdu prvej inštancie, že v rozpore s právnym názorom a pokynom odvolacieho súdu v jeho uznesení, ktorým zrušil predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie, jasne a jednoznačne neustálil právnu kvalifikáciu, predovšetkým či ide o odplatu za dodávku alebo o náhradu škody, čo má zásadný vplyv nielen na spôsob stanovenia výšky uplatneného nároku, ale napr.

aj na posúdenie premlčania takéhoto nároku. Poukázala na to, že podľa § 220 ods. 2 C.s.p. súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Za presvedčivé však nemožno považovať také odôvodnenie, ktoré je založené na neúčinných právnych predpisoch. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní o uplatnenom nároku z právnych predpisov neúčinných v rozhodnom období. Napr. v bode 20. odôvodnenia súd prvej inštancie cituje Technické podmienky spoločnosti SPP-distribúcia, a. s., ktorými určuje technické podmienky prístupu, pripojenia do Distribučnej siete a prevádzkovania Distribučnej siete účinné od 01.11.2012. Naviac, svedok X. v jeho výpovedi dňa 19.11.2024 označil tieto podmienky za podmienky. Za presvedčivé nie je možné považovať ani také odôvodnenie, ktoré zamlčuje zásadnú odpoveď svedka X. na pojednávaní dňa 19.11.2024 na otázku zástupcu žalovanej, prečo nebol použitý iný spôsob vyhodnotenia dodaného množstva plynu, a to vyhodnotenie dodaného množstva plynu s prihliadnutím na zmeny v počte a prevádzke plynových spotrebičov. V zápisnici sa doslovne uvádza: „Po oboznámení s prvou stranou textu technických podmienok svedok uvádza, že toto je dokument, ktorý hovorí o podmienkach pripojenia sa nového odberného miesta, kde sa uvádzajú výkony spotrebičov, aby sa mohla určiť kapacita distribučnej siete.“ Inými slovami svedok nepravdivou odpoveďou, čo vyplýva priamo z názvu Technických podmienok, citovanom v predchádzajúcom odstavci, sa zbavil povinnosti vysvetliť, prečo nebol použitý iný spôsob vyhodnotenia dodávok množstva plynu, hoci to technické podmienky priamo umožňujú a, predovšetkým, v danom konkrétnom prípade, keď použitie TDD zásadným spôsobom znevýhodňuje žalovanú. Každému pričetnému človeku musí byť podľa žalovanej na prvé zamyslenie zrejmé, že nie je možné porovnávať spotrebu plynu v dvoch rozdielnych obdobiach, pokiaľ sa tieto obdobia zásadným spôsobom líšia počtom ľudí, používajúcich plynové spotrebiče. Za presvedčivé nie je možné považovať teda ani také odôvodnenie rozsudku, ktoré vychádza zo zjavne nevýhodného a nezodpovedajúceho skutočnosti použitia spôsobu vyhodnotenia množstva dodaného plynu, pričom aj svedok X. v jeho výpovedi dňa 19.11.2024 potvrdil, že počet osôb má vplyv na výšku spotreby plynu počas referenčného obdobia. Svedeckú výpoveď jej dcéry nie je možné považovať za nedôveryhodnú či účelovú, keďže na skutočnosť v zmene počtu osôb upozorňovala žalobcu od samého počiatku ich vzájomnej komunikácie. Má teda za to, že pre výpočet odobraného plynu nebolo možné použiť TDD, ale iný spôsob, ktorý by umožnil čo najvernejšie ustáliť množstvo odobraného plynu. Zároveň je treba mať na pamäti, že túto situáciu nespôsobil, keď neporušila žiadnu z jej zmluvných či zákonných povinností. Naopak, bol to žalobca, ktorý zanedbal jeho povinnosti a ktorému niekoľko rokov nevadilo, že na meradle je rovnaký stav, pričom každoročne bol riadne fyzicky vykonávaný odpočet stavu. Za účelové nemožno považovať nielen svedectvo jej dcéry, ale ani jej čestné vyhlásenie, hoci v jej skoršej výpovedi uviedla nesprávnu informáciu o tom, že sa v dotknutej nehnuteľnosti temperovalo plynovým spotrebičom. Súd pri hodnotení tohto čestného vyhlásenia opomenul tú skutočnosť, že v rozhodnom období bola vlastníčkou viacerých nehnuteľností, čo bolo predmetom aj jej pôvodnej komunikácie so žalobcom, ako aj jej vek a prirodzenú vlastnosť zabúdať. Je nenáležitá účelovosť jej vyhlásenia zdôvodňovať aj tým, že túto skutočnosť nespomínala v predchádzajúcej komunikácii so žalobcom. Práve takéto tvrdenie žalobcu, ktoré si osvojil aj súd prvej inštancie, sa javí ako účelové. Predmetom predžalobnej komunikácie bolo predovšetkým nedoručenie opravných faktúr a zdôvodnenie výšky fakturovaného množstva plynu. Nie spôsob temperovania nevyužívanej nehnuteľnosti. Samotný súd prvej inštancie v pôvodnom rozsudku prišiel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno jeho tvrdenia, že plynomer bol neregistrujúci. Až právny záver odvolacieho súdu ju donútil uvedomiť si, že v jej výpovedi uviedla nesprávny údaj o spôsobe temperovania nehnuteľnosti. Je tiež treba zobrať do úvahy, že z jej strany je to jediná zmena v jej tvrdeniach, na rozdiel od tvrdení žalobcu. Aj keď sa odvolaciemu súdu v jeho predchádzajúcom rozhodnutí oprávnene javilo, že overenie tvrdenia o neregistrujúcom meradle vzhľadom na výpoveď žalovanej nebolo potrebné, tak vzhľadom na zásadnú zmenu okolností v dôsledku jej vyhlásenia, ktorým uviedla na správnu mieru jej tvrdenie o spôsobe temperovania nehnuteľnosti, tak súd prvej inštancie mal pri jeho rozhodovaní vychádzať zo skutočnosti, že žalobca neunesol dôkazné bremeno jeho tvrdenia o neregistrujúcom meradle. Za presvedčivé nie je možné považovať ani vysporiadanie sa súdu prvej inštancie s jej námietkou, že v spore s ochranou slabšej strany nie je prípustná zmena žaloby; toto striktné zákonné ustanovenie nie je možné a správne obchádzať ani odvolaním sa na potrebu odstránenia nejasností výpočtu. Odstránenie nejasností výpočtu znamená len a len primeraným spôsobom vysvetliť, zdôvodniť a preukázať správnosť žalovaného nároku; v žiadnom prípade to neznamená, že v rozpore s § 294 je možné zmeniť žalovaný nárok, či už do jeho výšky či do spôsobu jeho určenia, prípadne akýmkoľvek iným spôsobom, napr. predložením dôkazu, ktorý nebol obsiahnutý v žalobe. V rozpore so zásadami spravodlivého procesu, obzvlášť procesu s ochranou slabšej strany sporu je aj porušovanie zásady koncentrácie konania žalobcom neustálym predkladaním nových a nových zbytočne obsiahlych a nesúvisiacich s meritom veci podaní. Žalobca v žalobe nenavrhol jej výsluch na preukázanie jeho tvrdenia o neregistrujúcom meradle a ani sám

v tomto smere žiadny dôkaz neprodukoval. Tento výsluch nemal byť nikdy realizovaný, nieto zneužitý v neprospech slabšej strany sporu. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal ani s poukazom žalovanej na § 1 ods. 9 vyhl. č. 449/2012 Z. z., ktorý v prípade neoprávneného nemeraneho odberu plynu neumožňuje účtovať odber plynu za obdobie dlhšie ako 12 mesiacov. Aj v tomto prípade má negatívny význam pre spravodlivý proces absencia jasnej právnej kvalifikácie. V zmysle zásady od väčšieho k menšiemu je nelogické a nespravodlivé požadovať úhradu za „oprávnený“ nemerany odber za dobu dlhšiu ako u odberu zjavne neoprávneného. Súd prvej inštancie sa presvedčivo nevysporiadal ani s námietkou premlčania. Má za to, že premlčacia lehota v danom prípade nezačala plynúť až dňom splatnosti opravnej faktúry, ale už posledným dňom fakturačného obdobia. Bolo vecou žalobcu resp. jeho obchodného partnera, aby odobrané množstvo ustálili v takom časovom období, aby si žalobca mohol prípadne včas uplatniť jeho nárok na súde. Aj v tomto prípade zohráva negatívnu úlohu absencia jasnej (presvedčivo odôvodnenej) právnej kvalifikácie. Nepresvedčivým sa javí aj zdôvodnenie určenia výšky úroku z omeškania a dátumu, od ktorého má byť počítaný. Zistenia súdu prvej inštancie jednak nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní čo sa týka dátumu a ani v citovanom nariadení, čo sa týka použitej percentuálnej sadzby. Na základe uvedených skutočností žiadal odvolaniu vyhovieť.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Odvolanie žalovanej považuje za nedôvodné, nakoľko nedošlo k naplneniu odvolacích dôvodov, ktoré uvádza. V prvom rade v nadväznosti na námietku žalovanej v odvolaní, podľa ktorej súd prvej inštancie jasne a jednoznačne neustálil právnu kvalifikáciu, poukázal na závery v zmysle odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/95/2019 - 306 zo dňa 30.10.2019, z ktorých vyplýva, že sporné meradlo nezaznamenávalo množstvo spotrebovaného zemného plynu potrebného na výrobu tepla, teda že išlo o meradlo neregistrujúce, nárok voči žalovanej mu vznikol, pričom v ďalšom konaní pred súdom prvej inštancie bolo potrebné ustáliť - určiť spôsob výpočtu výšky uplatneného nároku a jeho výšku. Zdôraznil, že so žalovanou uzatvorili Zmluvu o dodávke plynu pre odberné miesto Č. C., I. K. XXX, W. A., P. Z., na základe ktorej sa zaviazal dodávať žalovanej zemný plyn za podmienok dojednaných v zmluve, v Obchodných podmienkach poskytovania univerzálnej služby pre odberateľov plynu, kategória pre domácnosť. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala platiť za dodávku zemného plynu v preddavkových faktúrach a vo vyúčtovacej faktúre. Poukázal na to, že meradlo spotreby mu nepatrí, nevykonáva jeho odpočet ani údržbu a opravy. V zmysle platnej právnej úpravy - Zákona o energetike - zákon č. 251/2012 Z.z. v znení neskorších predpisov, ako i predchádzajúcej právnej úpravy - zákon č. 656/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov - podklady na fakturáciu predstavuje spotreba nameraná a odčítaná vlastníkom meradla - prevádzkovateľom distribučnej siete (PDS), ktorým je spoločnosť SPP - distribúcia, a.s.. Podľa § 54 odsek 1 zákona o energetike č. 656/2004 Z.z. je dodávku plynu povinný merať prevádzkovateľ distribučnej siete určeným meradlom, ktoré koncovému odberateľovi plynu bezodplatne montuje, udržiava a pravidelne overuje správnosť jeho merania. Právna úprava predpokladá a pozná i možnosť, aká nastala i v tomto prípade, a síce že prevádzkovateľ distribučnej siete nebude mať k dispozícii údaje namerané určeným meradlom. V takom prípade má prevádzkovateľ distribučnej siete právo použiť typový diagram dodávky (v skratke sa zvykne označovať ako TDD). Typový diagram dodávky je definovaný zákonom ako prostriedok určenia spotreby v prípade, ak prevádzkovateľ distribučnej siete nebude mať k dispozícii údaje namerané určeným meradlom. V zmysle právnej úpravy pritom nemôže fakturovať inú spotrebu, ako je mu na tom ktorom odbernom mieste prevádzkovateľom distribučnej siete oznámená. K tomuto na bližšie vysvetlenie a vyjadrenie (popri tvrdeniach a dôkazoch predložených žalobcom) navrhol, aby si súd vyžiadal vyjadrenie od spoločnosti SPP - distribúcia, a.s., prevádzkovateľa distribučnej siete, ktorý určuje spotrebu zemného plynu na odberných miestach odberateľov a ktorý určil aj spotrebu na odbernom mieste žalovanej. Podľa pôvodného oznámenia prevádzkovateľa distribučnej siete „Keďže posledný odpočet na meradle k 18.06.2010 = 409 m³ a meradlo nepočítalo stav, pristúpilo sa k odhadovanému stavu na základe budúcej spotreby po výmene zaseknutého meradla.“. Vstupná hodnota bola spotreba za obdobie po výmene zaseknutého meradla, za obdobie od 9.7.2012 do 14.5.2013 = 2804 m³ (akákoľvek hodnota za skoršie obdobie nebola použiteľná, nakoľko meradlo do jeho výmeny dlhodobo zobrazovalo rovnakú nameranú hodnotu 409 m³). Táto spotreba (2804 m³) bola zadaná do systému prevádzkovateľa distribučnej siete, ktorý ju prepočítal na základe denných údajov v zmysle TDD. Výsledkom bola koncová spotreba 6600 m³ ku dňu demontáže (na odbernom mieste číslo 4101480285 je ku dňu 8.7.2012 uvedený prepočítaný stav 6600. Podľa § 76 odsek 1 zákona o energetike č. 251/2012 Z.z. „Dodávku plynu je povinný merať prevádzkovateľ distribučnej siete vlastným určeným meradlom, ktoré koncovému odberateľovi plynu bezodplatne montuje, udržiava a pravidelne zabezpečuje jeho overenie.“ a podľa § 54 odsek 2 zákona o energetike č. 656/2004 Z.z. „Prevádzkovateľ distribučnej

siete má právo použiť typové diagramy dodávky v prípade, ak nemá k dispozícii údaje namerané určeným meradlom“. Podľa § 76 odsek 2 zákona o energetike č. 251/2012 Z.z. „Prevádzkovateľ distribučnej siete má právo použiť typové diagramy dodávky, ak nemá k dispozícii údaje namerané určeným meradlom.“, pričom podľa § 54 odsek 7 zákona o energetike č. 656/2004 Z.z. „Dodávateľ plynu fakturuje dodané množstvo plynu na základe skutočne nameraných údajov o dodávke plynu alebo na základe údajov o dodávke plynu určených typovým diagramom dodávky.“ a podľa § 76 odsek 7 zákona o energetike č. 251/2012 Z.z. „Dodávateľ plynu fakturuje dodané množstvo plynu na základe skutočne nameraných údajov o dodávke plynu alebo na základe údajov o dodávke plynu určených typovým diagramom dodávky.“ Súdu predložili prehľad spotreby na danom odbernom mieste od 17.8.2007 do 18.6.2017. Z tohto prehľadu vyplýva číslo odberného miesta 4101480285 (uvedené i v predložených opravných vyúčtovacích faktúrach); číslo meradla (prvý stĺpec), pôvodne meradlo číslo 929195302196 (uvedené i v predložených opravných vyúčtovacích faktúrach), po výmene meradlo číslo 956321602196; dátum odpočtu / stanovenia hodnoty meradla (tretí stĺpec); hodnota (ôsmy stĺpec) m³ na meradle číslo 929195302196, ku dňu 9.7.2012 je tu uvedený stav 1 m³ (na novom meradle číslo 956321602196). Prepočtové hodnoty teda vykonal systém spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. na základe posledného riadneho odpočtu pred demontážou (18.6.2010) a prvého riadneho odpočtu po demontáži, ktorý sa spätne použil pre odhad k dátumu demontáže (pozn. dátum 18. 6.2010 nemusí znamenať funkčnosť meradla k tomuto dátumu, podľa dohody SPP - distribúcia, a.s. a Štátnej energetickej inšpekcie sa pristupovalo k opravám stavov neregistrujúcich meradiel len 2 roky a 2 mesiace dozadu. V tomto prípade od výmeny v roku 2012 stanovenej cez TDD 6 600 m³ spätne cez SAP ISU zadávali spätne jednotlivé stavy k výpočtu spotreby po 18.6.2010). V opravnej vyúčtovacej faktúre číslo 7401177723 za obdobie od 19.6.2011 do 18.6.2012 je ku dňu 18.6.2012 uvedený opravený prepočítaný stav 6576 m³. Z uvedeného je zrejmé, že žalovanej v období od 19.6.2010 do 18.6.2011 účtoval spotrebu zemného plynu v objeme 3072 m³ a v období od 19.6.2011 do 18.6.2012 účtoval spotrebu zemného plynu v objeme 3095 m³, t.j. za celkové obdobie od 19.6.2010 do 18.6.2012 žalobca žalovanej účtoval celkovú spotrebu zemného plynu v objeme 6167 m³. Na pojednávaní konanom dňa 17.1.2023 svedok - zamestnanec obchodnej spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. predložil a opísal spôsob výpočtu spotreby zemného plynu na odbernom mieste žalovanej. V tomto výpočte svedok uviedol nižšiu spotrebu zemného plynu, ako pôvodne fakturoval žalovanej a ako si ju uplatnil v tomto konaní. Podľa výsluchu svedka SPP - distribúcia, a.s. (pri určení nižšej spotreby), resp. svedok použil metodiku výpočtu podľa Prevádzkového poriadku spoločnosti SPP - distribúcia, a.s., ktorý bol schválený Úradom pre reguláciu sieťových odvetví dňa 25.4.2017. Podľa výsluchu svedka na základe metodiky výpočtu z roku 2017 bol vypočítaný stav k demontáži meradla v objeme 6236 m³, čomu za obdobie od 19.6.2010 do 18.6.2012 zodpovedá spotreba žalovanej v celkovom objeme 5827 m³ (6236 m³ mínus 409 m³ (počiatočný stav), teda o 340 m³ menej, ako si pôvodne uplatňoval v tomto konaní. V tejto súvislosti poukázal na svedeckú výpoveď N.. X.. S. X. na pojednávaní dňa 17.1.2023, ktorý na otázku: „Od 18.6.2010 do 18.6.2012 koľko m³ je odhadované množstvo zem. plynu?“ uviedol: „6236 m³.“ Už na pojednávaní dňa 17.1.2023 uviedol, že vo vzťahu ku tomuto údaju fakturoval žalovanej 6167 m³, čo je o 69m³ menej ako uviedol svedok, t.j. fakturoval jej sumu menšiu ako by malo byť podľa správnosti. K tomuto svedok uviedol, že distribúcia môže robiť odhad len za dva roky dozadu a toto odberné miesto existovalo 4 roky, čo je strata. Navyše, podľa vyjadrenia svedka X.. S. X. na pojednávaní dňa 17.1.2023, svedok konštatoval že fakturoval správne, čo taktiež potvrdzuje správnosť výšky uplatneného nároku. Poukázal taktiež na to, že podľa oznámenia spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. metodika výpočtu v roku 2017 sa v niektorých podmienkach a spôsobe spracovania líši od skoršej metodiky, na základe čoho mohol vzniknúť rozdiel. V roku 2012 sa využíval systém SAP ISU. Spôsob výpočtu v roku 2012 sa teda líši od spôsobu výpočtu v roku 2017. Pôvodné faktúry boli žalobcom vystavené podľa vtedy platného výpočtu spoločnosti SPP - distribúcia, a.s.. Podľa vyjadrení svedka, podľa metodiky z roku 2017, by spotreba žalovanej bola vypočítaná v období od 19.6.2010 do 18.6.2011 v objeme 2898 m³, v období od 19.6.2011 do 18.6.2012 v objeme 2929 m³, t.j. za celkové obdobie od 19. 6. 2010 do 18.6.2012 v objeme 5827 m³. Výpočet odplaty na základe nových podkladov spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. predložil súdu, pričom proti žalovanej uplatňoval spotrebu zemného plynu v období od 19.6.2010 do 18.6.2011 spotrebu v objeme 2899 m³, v období od 19.6.2011 do 18.6.2012 spotrebu v objeme 2905 m³, celkovo v objeme 5804 m³. V konaní bola súdu oznámená pôvodná celková fakturovaná spotreba 6167 m³, podľa metodiky z roku 2012. Podľa výpovede svedka bola metodikou z roku 2017 určená celková spotreba 5827 m³ a podľa jeho posledného výpočtu bola určená celková spotreba 5804 m³. V záujme skorého ukončenia sporu súhlasil s tým, aby sa pri ustálení jeho nároku vychádzalo z celkovej spotreby 5804 m³. Podľa posledného výpočtu by celková cena za dodávku zemného plynu za obdobie od 19.6.2010 do 18.6.2011 predstavovala sumu 1289,69 eura. Žalovanej za dodávku zemného plynu v období od 19.6.2013 do

11.10.2013 pôvodne vystavil vyúčtovaciu faktúru č. 7414819053, ktorej výsledok bol preplatok vo výške 65,29 eura (táto faktúra nebola predmetom tohto konania). Tento preplatok žalobca pôvodne použil na poníženie zostatku z opravnej faktúry č. 7401177722 (už súdu predloženej, za obdobie 19.6.2010 do 18.6.2011). Vzhľadom na úpravu výpočtu teraz sumu 65,29 eura opätovne odpočítame, avšak teraz od sumy 1289,69 eura Výsledkom výpočtu je tak cena za dodávku zemného plynu vo výške 1224,40 eura. Podľa aktuálneho výpočtu žalobcu by celková cena za dodávku zemného plynu za obdobie od 19.6.2011 do 18.6.2012 predstavovala sumu 1560,72 eura. Za dodávku v období od 19.6.2011 do 18.6.2012 mu žalovaná zaplatila preddavkové platby vo výške 99 eur. Túto sumu od sumy 1560,72 eura odpočítal. Za dodávku zemného plynu v období od 19.6.2011 do 18.6.2012 pôvodne vystavil vyúčtovaciu faktúru č. 7450095334, s preplatkom 5,99 eura (k tejto faktúre bola neskôr vystavená opravná vyúčtovacia faktúra č. 7401177723, ktorá bola uplatnená v tomto konaní). Preplatok z vyúčtovacej faktúry č. 7450095334 vo výške 5,99 eura pôvodne použil na čiastočnú úhradu preddavkovej platby za opakované dodávky zemného plynu splatnej dňa 17.9.2012, ktorá bola súčasťou nasledujúceho fakturačného obdobia od 19.6.2012 do 18.6.2013 (prehľad na strane 2 vyúčtovacej faktúry č. 7401177822). Túto sumu k sume 1560,72 eura pripočítal. Výsledkom uvedeného výpočtu je tak cena za dodávku zemného plynu vo výške 1467,71 eura (1560,72 eura mínus 99 eur + 5,99 eura). Z uvedeného tak vyplýva, že výška nároku, na ktorej zaplataenie zaviazal žalovanú súd prvej inštancie je správna a v plnom rozsahu v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky a vykonaným dokazovaním. Pokiaľ žalovaná vo svojom odvolaní namieta zmenu žaloby v tomto konaní, zdôraznil, že od počiatku žalobu opiera o to, že ako dodávateľ zemného plynu uzatvoril so žalovanou ako odberateľom zmluvu, predmetom ktorej bola jeho povinnosť dodávať žalovanej zemný plyn, na odbernom mieste: XXXXXXXXXX, číslo miesta spotreby: XXXXXXXXXX, N.: I., O.: Č. C., I. K. XXX, W. A., P. Z. a povinnosť žalovanej bolo zaplatiť mu za dodaný zemný plyn dohodnutú cenu. Žalovanej za dodaný zemný plyn vystavil faktúry, ktoré však žalovaná neuhradila riadne a včas. V tejto súvislosti poukázal aj na ustanovenie § 69 ods. 2 písm. a) bod. 3. zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uviedol, že ak je žalovaným spotrebiteľ, podľa § 294 v spojení s § 140 C.s.p. sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo ani podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Zmenou žaloby nie je úkon žalobcu, ktorým mení taký nárok, ktorého rozhodnutie závisí od spôsobu usporiadania vzťahov, ktorý vyplýva z osobitného predpisu. Ide napríklad o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, neoprávnenej stavby, ktorých spoločným znakom je to, že súd je v zásade viazaný kogentnou normou ohľadom vyporiadania vzťahov medzi stranami. Návrh strany teda nemôže mať vplyv na rozhodnutie súdu a súd sa bude riadiť pri rozhodovaní zákonom. Obdobne to platí aj pri viazanosti súdu žalobným návrhom podľa § 216. Pojem „keď určitý spôsob vyporiadania medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu“ slúži na určenie rozsahu, v akom má súd preskúmať sporný nárok, resp. umožňuje v týchto prípadoch prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa účastníci domáhajú. Určitým spôsobom vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi je mienená taká úprava vzťahov, ktorá vyplýva z hmotného práva. Ide o prípady kogentných ustanovení hmotného práva, ktoré účastníci právneho vzťahu nemôžu vylúčiť, a kde aj procesný postup súdu musí napomáhať ich realizácii. Povaha normy tu nedovoľuje vylúčenie povinnosti ani v prípade súhlasného prejavu vôle všetkých subjektov právneho vzťahu, takže ani súd nemôže byť pri posudzovaní veci viazaný prejavmi účastníkov a musí postupovať podľa spôsobov vyrovnania, aký je uvedený v právnej norme. Hmotnoprávna úprava niektorých nárokov obmedzuje účastníkov v možnosti s nimi voľne nakladať tým, že stanovuje kogentné pravidlá, podľa ktorých treba pri úprave vzťahu medzi účastníkmi postupovať. O zmenu žaloby nepôjde, ak žalobca uplatní okrem už uplatneného nároku nový nárok. Uplatnením ďalšieho nároku tak môže dôjsť k objektívnej kumulácii (spojeniu veci), ak budú splnené predpoklady. Zmenou žaloby nie je zmena právneho dôvodu bez zmeny skutkových tvrdení, právne posúdenie je vecou súdu. Zmenou žaloby taktiež nie je, ak žalobca obmedzí svoj žalobný návrh a bude požadovať menej. Takéto podanie je potrebné posudzovať ako čiastočné späťvzatie žaloby (§ 144 nasl.). Za zmenu nemožno považovať ani doplnenie alebo spresnenie skutkového stavu, ani návrh na vykonanie dôkazov; tie možno považovať za prostriedky procesného útoku a obrany (pozri § 149). (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 516 - 517). Úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, sa nepovažuje za zmenu žaloby, a preto je v spotrebiteľských sporoch prípustný. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 1028). V celom rozsahu naďalej popiera vyjadrenia žalovanej, že v tomto konaní došlo k zmene žaloby podľa § 294 C.s.p. Zotrval aj na svojich vyjadreniach k vznesenej námietke premlčania, ktorú považuje za nedôvodnú, nakoľko splatnosť

najskoršieho uplatňovaného dokladu nastala dňa 11.7.2013 a návrh na vydanie platobného rozkazu bol doručený súdu dňa 21.7.2014. Uvedené aj rovnako správne skonštatoval Mestský súd Bratislava IV v bode 38. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Ak by odvolací súd posúdil začiatok plynutia premlčacej doby s poukázaním na inú skutočnosť, ako Mestský súd Bratislava IV alebo na splatnosť najskoršieho uplatneného dokladu, k tomuto navrhol na námietku premlčania žalovanej neprihliadnuť s poukazom, že táto námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná totiž po tom, čo zemný plyn spotrebúvala, hoci mala pôvodne vystavené vyúčtovacie faktúry s nulovou spotrebou (keďže meradlo na odbernom mieste žalovanej bolo zaseknuté), túto skutočnosť jemu ani vlastníkov meradla neoznámila a opravy vyúčtovania sa nedomáhala. Dostatočne predvídal dôsledky svojho konania a náležite vyhodnocoval správanie žalovanej a pri uplatňovaní svojich práv voči žalovanej postupoval s náležitou mierou starostlivosti a opatrnosti v súlade so zásadou, podľa ktorej právo patrí bdelym. Žalovaná tak v plnej miere zodpovedá za to, že jej nebola spotreba meraná a následne fakturovaná na základe hodnôt spotreby zaznamenaných meradlom na jej odbernom mieste a že muselo dôjsť určení spotreby náhradným spôsobom - jedinou oprávnenou a kvalifikovanou osobou - spoločnosťou SPP - distribúcia, a.s.. Žalovaná bola pritom zároveň povinná postupovať tak, aby nedošlo k poškodeniu meradla. Jednalo sa pritom o odberné miesto nové, a pre poškodenie meradla nebol dôvod. Meradlo tu bolo nainštalované dňa 17.8.2007. Sama žalovaná v konaní už uviedla, že na tomto odbernom mieste sa má jednať o novostavbu rodinného domu, ktorá bola skolaudovaná v roku 2007. Na odbernom mieste žalovanej došlo teda tak k poškodeniu nového meradla, zároveň žalovaná jemu ani spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. poškodenie meradla neoznámila, nepožadovala, aby jej bolo meradlo vymenené za také, ktoré by pri jej odbere (ku ktorému dochádzalo) spotrebu aj riadne zaznamenávalo. Pokiaľ sa žalovaná domáha zamietnutia žaloby na základe nej vznesenej námietky premlčania, dožaduje sa postupu, ktorý odporuje Civilnému sporovému poriadku, zákonu o súdoch a i právnym záverom vyplývajúcim z judikátu R 31/2020. K doručovaniu opravných dokladov žalobca opätovne uviedol, že originály opravných faktúr boli žalovanej zaslané na v danom čase platnú korešpondenčnú adresu I. XX, XXX XX D. - A. R. C.. Túto adresu žalovaná uviedla ako korešpondenčnú adresu v uzatvorenej zmluvnej dokumentácii a svojím podpisom správnosť tejto adresy potvrdila. Tieto opravné doklady boli prvotne zaslané, ako obyčajné listové zásielky. Z platného právneho poriadku mu nevyplýva povinnosť zasielať originály vyúčtovacích dokladov odberateľom doporučenou poštovou zásielkou. Následne na základe požiadavky žalovanej duplikáty opravných dokladov zaslal e-mailom aj poštovou zásielkou. Listom zo dňa 6.9.2013 žalovanej odpovedal k podanej námietke voči úrokom z omeškania a zároveň žalovanej zaslal duplikáty opravných dokladov. Táto zásielka sa mu vrátila z dôvodu „adresát neznámy“. Listom zo dňa 14.5.2014 reagoval na list žalovanej ohľadom vrátenia duplikátov faktúr a aj táto zásielka sa žalobcovi vrátila, z dôvodu „adresát neznámy“. Z uvedeného je zrejmé, že na adrese žalovanej, ktorú uviedla ako korešpondenčnú adresu, má poštový doručovateľ problémy žalovanej doručiť poštové zásielky a niektoré zásielky sa odosielateľom vracajú z dôvodu „adresát neznámy“. Z uvedeného podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že napadnuté súdne rozhodnutie je vo výroku vecne správne a vydané v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, žalovanej námietky v podanom odvolaní sú nedôvodné a namietané odvolacie dôvody neboli ani z časti naplnené.

13. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu poukázal na to, že odvolací súd uložil súdu prvej inštancie najmä jednoznačne ustáliť právnu kvalifikáciu uplatneného nároku, t. j. či ide o odplatu za dodávku plynu alebo o náhradu škody (resp. iný nárok), určiť, podľa ktorého všeobecne záväzného právneho predpisu, resp. metodiky má byť výška nároku posudzovaná, zrozumiteľne a preskúmateľne vysvetliť výpočet uplatneného nároku, avšak súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku tieto pokyny nespĺnil. Hoci vykonal rozsiahle dokazovanie, z jeho právnych záverov nie je zrejmé, či nárok žalobcu posúdil ako nárok z dodávky plynu, nárok z neoprávneného odberu alebo ako nárok na náhradu škody, nie je zrejmé, podľa ktorého právneho režimu mal byť tento nárok uplatnený a posudzovaný, nie je zrejmé, prečo bol použitý konkrétny spôsob výpočtu spotreby, hoci existovali vážne pochybnosti o jeho primeranosti a spravodlivosti. Takýto postup súdu prvej inštancie nemožno považovať za rešpektovanie záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, ale za jeho obchádzanie, čo samo osebe zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.. Napadnutý rozsudok je tiež nepreskúmateľný, keďže jeho odôvodnenie trpí vnútornými rozpormi a absentujú v ňom rozhodujúce úvahy súdu. Vo vzťahu k správnosti ustálenia skutkového stavu uviedla, že nenamieta samotné vykonanie dokazovania, ale spôsob hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie. Súd selektívne prevzal tie časti výpovede svedka, ktoré podporujú tvrdenia žalobcu, avšak opomenul alebo bagatelizoval tie časti výpovede, ktoré potvrdzujú, že použitie TDD bez zohľadnenia konkrétnych okolností môže viesť k skresleným výsledkom, nevysporiadal sa s rozdielmi medzi metodikami výpočtu spotreby

používanými v rôznych obdobiach. Takýto postup nemožno považovať za voľné hodnotenie dôkazov, ale za arbitrárne hodnotenie, ktoré je v rozpore s § 191 C.s.p. a zakladá porušenie jej práva na spravodlivý proces. Podľa nej však došlo aj k porušeniu zásad spotrebiteľského práva v dôsledku výkladu v neprospech spotrebiteľa v prípade pochybností o právnej kvalifikácii nároku, správnosti a primeranosti výpočtu, transparentnosti mechanizmu určovania ceny, namiesto ktorého súd prijal výklad, ktorý je pre spotrebiteľa najnevýhodnejší, akceptoval spätný dopočet spotreby založený na predpokladoch, ktoré nemohla ovplyvniť ani kontrolovať. Takýto postup je v rozpore so základnými princípmi ochrany spotrebiteľa a znižuje úroveň procesnej ochrany, ktorú má spotrebiteľ v súdnom konaní požívať. Poukázala tiež na to, že bez jednoznačného ustálenia právnej kvalifikácie uplatneného nároku nie je možné zákonne posúdiť ani otázku jeho premlčania. Ak by išlo o nárok z neoprávneného odberu alebo náhradu škody, bolo nevyhnutné skúmať okamih, keď sa žalobca o vzniku škody dozvedel alebo mohol dozvedieť, pričom nulové odpočty počas viacerých rokov túto vedomosť objektívne naznačujú. Ak by išlo o nárok z odplaty za dodávku plynu, potom je sporná samotná prípustnosť spätnej fakturácie za obdobia, ktoré boli riadne vyúčtované s nulovou spotrebou. Napadnutý rozsudok túto otázku nerieši, a preto je v tejto časti nepreskúmateľný. Považuje tiež za právne významnú skutočnosť, že jej žalobca preukázateľne nedoručil žiadnu z faktúr, z ktorých v konaní odvodzuje uplatnený nárok, ako aj nárok na úroky z omeškania, poplatky a sankcie. V spotrebiteľskom právnom vzťahu je doručenie faktúry nevyhnutným predpokladom vzniku splatnosti peňažného záväzku, keďže až dorúčením faktúry sa spotrebiteľ dozvie o výške požadovaného plnenia, jeho právnom dôvode a lehote splatnosti. Pokiaľ jej faktúra nebola doručená, nemohla začať plynúť lehota splatnosti, a teda nemohlo dôjsť ani k jej omeškaniu s úhradou. Súd prvej inštancie sa s touto jej zásadnou námietkou nevysporiadal, resp. ju považoval za právne nevýznamnú. Napadnutý rozsudok je preto v tejto časti založený na nesprávnom právnom posúdení veci a zároveň je nepreskúmateľný, keďže absentuje úvaha súdu o právnych dôsledkoch nedoručenia faktúr. Vyjadřila sa napokon aj k vyjadreniu žalovaného, ktorého argumentáciu považuje za nedôvodnú, a to ako vo vzťahu k otázke doručovania faktúr, správnosti výpočtu spotreby a uplatnenej sumy, tak aj vo vzťahu k otázke premlčania, pričom zotrvala na podanom odvolaní, ktorému žiadala vyhovieť.

14. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

15. V prvom rade odvolací súd uvádza, že po preskúmaní správnosti ustálenia skutkového stavu veci súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v tomto smere sa prvoinštančný súd nedopustil žiadneho pochybenia, ktoré by mohlo mať za následok nesprávne skutkové zistenia ohľadne skutočností významných pre rozhodnutie v tomto spore. Súd prvej inštancie totiž vykonal a náležite posúdil všetky navrhnuté relevantné dôkazy, ktoré mohli objasniť relevantné skutočnosti, pričom z týchto dôkazov vyvodil aj správne skutkové zistenia, a to najmä vo vzťahu k spôsobu náhradného výpočtu spotreby plynu, ktorý bol základom pre fakturáciu a vyčíslenie žalobou uplatneného nároku, ako aj ďalších okolností, vrátane ustálenia okamihu, kedy mal žalobca možnosť prvý krát uplatniť svoj nárok na súde, kedy a ako vyzval žalovanú na úhradu predmetnej pohľadávky a kedy sa žalovaná dostala do omeškania s plnením. Prvoinštančný súd na základe podrobnej analýzy doručovania jednotlivých faktúr a opravných faktúr správne považoval za opodstatnenú námietku žalovanej týkajúcu sa riadneho nedoručenia jednotlivých faktúr elektronicky a tiež poštou v okamihu tvrdenom zo strany žalobcu, pričom správne ustálil čas ich doručenia žalovanej až v priebehu konania dorúčením žaloby s prílohami, kde prílohou boli aj duplikáty opravných faktúr v listinnej forme. V nadväznosti na to potom správne súd prvej inštancie ustálil aj počiatok omeškania žalovanej s úhradou dlžných súm na základe jednotlivých opravných faktúr. Vo vzťahu k spôsobu výpočtu v zmysle záväzného právneho záveru vyplývajúceho zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu správne vychádzal z toho, že v prípade žalovanej išlo v jej odbernom mieste o tzv. neregistrujúce meradlo, pričom správne aj s pomocou svedeckej výpovede svedka X.. X. ustálil aj spôsob a metodiku náhradného výpočtu spotreby v danom odbernom mieste, ktoré podrobne vysvetlil aj v odôvodnení svojho rozsudku. Odvolací súd všetky tieto zistenia súdu prvej inštancie považuje za správne, stotožnil sa s nimi a pretože neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre zopakovanie ani doplnenie dokazovania, vychádzal z nich bez ďalšieho aj v odvolacom konaní.

16. Pokiaľ žalovaná v odvolaní vytýka súdu prvej inštancie, že vychádzal z výpovede svedka X.. X. napriek tomu, že tento svedok sa nepravdivou odpoveďou zbavil povinnosti vysvetliť, prečo nebol použitý iný spôsob vyhodnotenia dodávok množstva plynu, hoci to technické podmienky priamo umožňujú a použitie TDD ju zásadným spôsobom znevýhodňuje, odvolací súd jej námietky vyhodnotil ako nedôvodné. Z ničoho totiž nemožno vyvodiť, že by daný svedok vypovedal nepravdu a nepravdivosť jeho výpovede nemôže byť spôsobená tým, že výpoveď potvrdzuje skutočnosti, ktoré sú v neprospech žalovanej. Ak v tejto súvislosti žalovaná zdôrazňuje, že podľa výpovede daného svedka počet osôb má vplyv na výšku spotreby plynu počas referenčného obdobia, odvolací súd poukazuje na to, že táto okolnosť nemá v tomto spore relevanciu. Ako konštatoval aj súd prvej inštancie, menovaný svedok vo svojej výpovedi uviedol, že iný zákonný spôsob výpočtu spotreby v obdobných prípadoch nie je, využívajú len Prevádzkový poriadok schválený SPP-distribúcia, a.s. a schválený Úradom pre reguláciu sieťových odvetví, ktorý sa pridrižiava hodnôt nameraných v danom období, pričom zároveň síce potvrdil, že počet osôb by mohol mať vplyv na skutočnú spotrebu, avšak v prípade tohto náhradného výpočtu spotreby počet osôb nie je možné zohľadniť. Pokiaľ žalovaná v odvolaní v tejto súvislosti namieta, že svedeckú výpoveď jej dcéry nie je možné považovať za nedôveryhodnú či účelovú, keďže na skutočnosť v zmene počtu osôb upozorňovala žalobcu od samého počiatku ich vzájomnej komunikácie, odvolací súd uvádza, že odhliadnuc od toho, že otázka počtu osôb nemá žiadnu relevanciu, súd prvej inštancie dospel k správne záveru ohľadne hodnovernosti dane výpovede, keď správne okrem iného zohľadnil, že je v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi.

17. Ďalej odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne posúdil aj po právnej stránke. Správne vychádzajúc z relevantných ustanovení zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, ako aj zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, považoval za opodstatnený výpočet spotreby plynu s pomocou typového diagramu dodávky, správne ustálil hodnoty zodpovedajúce náhradnému výpočtu spotreby plynu fakturovaného žalovanej a taktiež celkom správne posúdil aj otázku premlčania žalobou uplatneného nároku a omeškania žalovanej s plnením.

18. Pokiaľ ide o správnosť spôsobu výpočtu žalovanej sumy, nedôvodne žalovaná v odvolaní vytýka súdu prvej inštancie absenciu právnej kvalifikácie nároku a v tejto súvislosti aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Prvoinštančný totiž v odôvodnení svojho rozsudku uviedol príslušné ustanovenia zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, ako aj zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, z ktorých vychádzal, keď dospel k záveru, že je potrebné v tomto prípade vzhľadom na neregistrujúce meradlo na výpočet použiť typový diagram dodávky SPP distribúcia a rovnako správne vychádzal z toho, že v priznanej časti výpočet žalobcu tomuto výpočtu zodpovedá. Nie je pritom sporné, že ide iba o náhradný výpočet za dodávku plynu v prípade tzv. neregistrujúceho meradla a nie neoprávnený odber plynu spôsobený zásahom odberateľa do meradla. V tejto časti sú preto v celom rozsahu správne aj právne závery súdu prvej inštancie a odvolacie námietky žalovanej v tomto smere nie sú opodstatnené.

19. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku premlčania vznesenú žalovanou, keď správne vychádzal z toho, že je nevyhnutné vychádzať zo splatnosti opravnej faktúry vydananej na základe reklamácie žalovanej, splatnej 11.07.2013, kedy najskôr žalobca mohol od žalovanej žiadať úhradu dlžnej sumy, pričom žaloba bola doručená súdu dňa 15.07.2014. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namieta, že premlčacia lehota v danom prípade nezačala plynúť až dňom splatnosti opravnej faktúry, ale už posledným dňom fakturačného obdobia, pričom bolo vecou žalobcu resp. jeho obchodného partnera, aby odobrané množstvo ustálili v takom časovom období, aby si žalobca mohol prípadne včas uplatniť jeho nárok na súde, jej námietku odvolací súd taktiež vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú. Žalobca totiž objektívne nemal možnosť uplatniť proti žalovanej právo na zaplatenie danej sumy skôr, než bola výška dlžnej sumy ustálená na základe reklamácií vznesených zo strany žalovanej.

20. Pokiaľ žalovaná v odvolaní uvádza, že sa nepresvedčivým javí aj zdôvodnenie určenia výšky úroku z omeškania a dátumu, od ktorého má byť počítaný, pričom zistenia súdu prvej inštancie nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, ani tieto námietky nie sú opodstatnené. Súd prvej inštancie totiž podrobne vysvetlil, prečo (naviac v prospech žalovanej) považoval opravné faktúry za žalovanej riadne doručené až v priebehu tohto konania spolu so žalobou a prečo potom ustálil počiatok omeškania až na deň 10.07.2013, pričom rovnako dostatočne vysvetlil použitú sadzbu zákonných úrokov z omeškania podľa Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z..

21. Napokon, pokiaľ žalovaná namietala porušenie jej práva na spravodlivý proces nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd poukazuje na to, že ani táto jej námietka nemôže obstať. Odôvodnenie napadnutého rozsudku totiž v plnej miere spĺňa požiadavky vyplývajúce z ust. § 220 C.s.p., keď súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku náležite zhrnul, čo žalobca v konaní (aj po zrušení v poradí prvého rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie) tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, čo namietala žalovaná a aké prostriedky procesnej obrany použila. V rámci rozsiahleho odôvodnenia pritom súd prvej inštancie vyčerpávajúco vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty oboch strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a tiež ako vec právne posúdil, vrátane vysporiadania sa s relevantnými námietkami žalovanej. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom žalovanej, že uvedeným spôsobom došlo zo strany súdu prvej inštancie k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

22. Na základe uvedeného dospel odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že v napadnutej časti boli splnené všetky predpoklady na vyhovie podanej žalobe, a preto, keď v napadnutom rozsudku, avšak ani v konaní, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, nezistil ani žiadne procesné pochybenia, ktorých by sa bol súd prvej inštancie dopustil a ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie v tomto spore, prvoinštančný rozsudok v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).